

การออกแบบนิทรรศการเพื่อสะท้อนปัญหาทางเท้าในกรุงเทพมหานคร

EXHIBITION DESIGN FOR BANGKOK'S FOOTPATH ISSUES

ฉัชชา วีระจตุพรพันธ์

CHATCHA VERAJATUPORN PUN

ศิลปินผู้นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปะ ภาควิชาศิลปะ

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองศิลปนิพนธ์

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การออกแบบนิทรรศการเพื่อสะท้อนปัญหาทางเท้าในกรุงเทพมหานคร
EXHIBITION DESIGN FOR BANGKOK'S FOOTPATH ISSUES

นักศึกษา นางสาวณัชชา วีระจตุพรพันธ์

รหัสประจำตัว 63020250

ปริญญา ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา นิเทศศิลป์

พ.ศ. 2566

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.มนวดี ศิริเปรมฤดี

(ดร.มนวดี ศิริเปรมฤดี)
อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่ 1 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การออกแบบนิทรรศการเพื่อปัญหาทางเท้าในกรุงเทพมหานคร
นักศึกษา	นางสาวณัชชา วีระจตุพรพันธ์
รหัสประจำตัว	63020250
ปริญญา	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	นิเทศศิลป์
พ.ศ.	2566
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.มนวดี ศิริเปรมฤดี

บทคัดย่อ

ทางเท้า เป็นสมบัติสาธารณะพื้นฐานที่สามารถใช้ได้ทุกเพศ ทุกวัย ทุกเชื้อชาติ ทุกสภาพร่างกาย เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่พึงได้รับสำหรับคนสัญจรทุกคน แต่ในปัจจุบันพบว่ากรุงเทพมหานครมีการใช้ทางเท้าที่ผิดวัตถุประสงค์ เช่น การขับซิ่งรถจักรยานยนต์บนทางเท้า การขายหาบเร่ในพื้นที่ห้ามขาย และการยึดพื้นที่ทางเท้าเป็นพื้นที่ส่วนตัว เป็นต้น การสร้างทางเท้าที่ไม่คำนึงถึงผู้ใช้งาน รวมถึงทางเท้าที่ชำรุดและมีสิ่งกีดขวางทางสัญจร ด้วยเหตุนี้คนสัญจรจึงต้องลงมาเดินบนถนนแทนซึ่งนำไปสู่อุบัติเหตุบนท้องถนนมากมาย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะสะท้อนพฤติกรรมของประชาชนและกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกันจนนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำจนเคยชินผ่านนิทรรศการปัญหาทางเท้าในกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ประชาชนทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิพื้นฐานของคนสัญจร และความปลอดภัย รวมถึงสะท้อนโครงสร้างของสังคมผ่านเรื่องของทางเท้าเนื่องจากการเดินเท้าเป็นการสัญจรขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนพึงได้รับ เป็นเรื่องพื้นฐานที่นำไปสู่จิตสำนึกต่อส่วนรวมมากและการตระหนักถึงความรับผิดชอบที่ทุกคนล้วนต้องมีส่วนร่วมแม้ในทางใดทางหนึ่งเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์นี้สำเร็จได้ด้วยดี ขอขอบคุณ ดร.มนวดี ศิริเปรมฤดี ที่ให้คำปรึกษาชี้แนะโดยตลอด ทำให้ตลอดการทำงานสามารถจัดการบริหารและปรับปรุงจนสำเร็จลุล่วง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบศิลปินพจน์ที่ให้ความกรุณา รับฟังและคอยแนะนำระหว่างการพัฒนาและปรับปรุงศิลปินพจน์ให้สมบูรณ์ ขอขอบคุณคณาจารย์ อาจารย์พรธนศรี ชูอารยะประทีป และอาจารย์บุญยาพร ก้อนนาค จากคณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่าน ที่คอยส่งเสริมนวิชาความรู้เพื่อสามารถนำมาปรับใช้ในงานวิจัยนี้

ขอขอบคุณครอบครัวที่คอยเป็นกำลังใจ และอนุเคราะห์การเงินสำหรับการวิจัย ตลอดจนคำปรึกษาหัวข้อศิลปินพจน์นี้และเชื่อมั่นในตัวผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยมีความมั่นใจและผ่านอุปสรรคไปได้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ รอบตัวที่คอยเป็นกำลังใจ คอยช่วยเหลือ และทำวิจัยไปด้วยกัน ตลอดจนเวลาพักผ่อนเราก็พักร่วมกันดูแลกันตลอดการทำวิจัย ขอขอบคุณ ภัส พลอย ตั้งโอ๋ วิป มาย เพื่อนที่ผู้วิจัยไม่คิดว่าจะได้พบเจอเลย ขอขอบคุณช่วงเวลาดีๆ ที่มีให้กันมาตลอด

ขอบคุณไอซ์ ที่เป็นทีปรึกษา กำลังใจ คำติชม ที่คอยช่วยเหลือผลักดันในการเรียน การทำวิจัย จนทำตลอดการเรียน 4 ปี จนถึงศิลปินพจน์สำเร็จลุล่วง รวมถึงช่วยเหลือเรื่องอุปกรณ์และคอยสอนสิ่งต่างๆ มากมายให้ตลอดการเรียนจนส่งศิลปินพจน์

สุดท้ายผู้วิจัยขอบคุณตัวเองที่พัฒนาตัวเอง จัดการบริหารเวลา อดทน พยายาม อย่างสม่ำเสมอ และมีสติในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างรอบคอบ และมีเวลาพักผ่อนอย่างเต็มที่ จนศิลปินพจน์สำเร็จ

ณัชชา วีระจตุพรพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	I
กิตติกรรมประกาศ.....	II
สารบัญ.....	III
สารบัญตาราง	V
สารบัญรูปภาพ	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตของงาน	3
1.4 ข้อจำกัด (ถ้ามี)	3
1.5 ขั้นตอนของการดำเนินงาน	3-4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 การออกแบบนิทรรศการ	5
2.2 พิพิธภัณฑสถานและนิทรรศการ	7
2.3 นิทรรศการที่เล่าเรื่องในรูปแบบของทรานส์มีเดีย	13
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทางเท้า.....	14
2.5 การใช้ทางเท้าผิดวัตถุประสงค์	15
2.6 ทางเท้าตัวอย่างในประเทศและต่างประเทศ.....	22
2.7 สุขภาพจากการเดิน	23
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงาน.....	25
3.1 วัตถุประสงค์ของการออกแบบนิทรรศการ.....	25
3.2 กลุ่มเป้าหมาย	25
3.3 วิธีการเก็บข้อมูล	25
3.4 ขอบเขตของเนื้อหา.....	26
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	27
4.1 ผลการสำรวจการรวบรวมสิ่งกีดขวางบนทางเท้าและจัดประเภท.....	27
4.2 การรวบรวมปัญหาบนทางเท้าย่านชินไบซิ ณ เมืองโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น	28
4.3 แนวทางการออกแบบ	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 เนื้อหาภายในนิทรรศการ.....	32
บทที่ 5 การดำเนินการออกแบบ	34
5.1 การออกแบบตราสัญลักษณ์.....	34
5.2 แผนผังนิทรรศการ	35
5.3 การออกแบบภาพประกอบ	38
5.4 การออกแบบภายในนิทรรศการ.....	39
5.5 การออกแบบภาพนิทรรศการสามมิติ.....	52
5.6 การออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์	53
บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	57
6.1 บทสรุป	57
6.2 ปัญหาและข้อจำกัด.....	57
6.3 ข้อเสนอแนะ	57
บรรณานุกรม.....	58
ประวัติผู้เขียน	63
ภาคผนวก.....	64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 2.1 ขนาดระยะและความกว้างของส่วนประกอบถนน.....	15
ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงนโยบายเกี่ยวกับหาบเร่แผงลอยของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร.....	18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1. มิวเซียมสยาม	8
ภาพที่ 2.2 นิทรรศการถอดรหัสไทย ณ มิวเซียมสยาม.....	9
ภาพที่ 2.3 พิพิธภัณฑท์บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป	9
ภาพที่ 2.5 The Fairy tale factory Exhibition	12
ภาพที่ 4.1 รูปสิ่งกีดขวางบนทางเท้าในกรุงเทพมหานคร	27
ภาพที่ 4.2 การยึดพื้นที่สาธารณะบนทางเท้า.....	28
ภาพที่ 4.3 ขับขี่จักรยานบนพื้นที่ห้ามขับขี่.....	28
ภาพที่ 4.4 ข้ามถนนในสัญญาณไฟห้ามข้าม.....	29
ภาพที่ 4.5 Mood board เส้นเลือดฝอย	30
ภาพที่ 4.6 Mood board เรื่องไม่ปกติที่เป็นปกติ	30
ภาพที่ 4.7 Mood board เราทุกคน.....	31
ภาพที่ 4.8 ลำดับการเล่าเรื่อง	32
ภาพที่ 5.1 ภาพร่างฉากพื้นหลัง	Error! Bookmark not defined.
ภาพที่ 5.2 แบบร่างตราสัญลักษณ์	34
ภาพที่ 5.3 ภาพคัทชีน.....	34
ภาพที่ 5.2 แบบพัฒนาร่างตราสัญลักษณ์ครั้งที่ 1	34
ภาพที่ 5.3 แบบพัฒนาร่างตราสัญลักษณ์ครั้งที่ 2	35
ภาพที่ 5.4 แบบพัฒนาร่างตราสัญลักษณ์ครั้งที่ 3	35
ภาพที่ 5.5 การพัฒนาแผนผังนิทรรศการครั้งที่ 1	36
ภาพที่ 5.6 การพัฒนาแผนผังนิทรรศการครั้งที่ 2	37
ภาพที่ 5.7 การพัฒนาแผนผังนิทรรศการครั้งที่ 3	38
ภาพที่ 5.8 แบบร่างภาพประกอบ	39
ภาพที่ 5.9 แบบร่างภายในนิทรรศการ 1	39
ภาพที่ 5.10 แบบร่างภายในนิทรรศการ 2.....	40
ภาพที่ 5.11 แบบร่างภายในนิทรรศการ 3.....	40
ภาพที่ 5.12 แบบร่างภายในนิทรรศการ 3.....	41
ภาพที่ 5.13 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 1	41
ภาพที่ 5.14 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 2.....	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.15 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 3.....	42
ภาพที่ 5.16 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 4.....	43
ภาพที่ 5.17 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 5.....	43
ภาพที่ 5.18 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 6.....	44
ภาพที่ 5.19 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 7.....	44
ภาพที่ 5.20 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 8.....	45
ภาพที่ 5.21 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 9.....	45
ภาพที่ 5.22 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 10.....	46
ภาพที่ 5.23 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 11.....	46
ภาพที่ 5.24 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 12.....	47
ภาพที่ 5.25 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 13.....	47
ภาพที่ 5.26 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 14.....	48
ภาพที่ 5.27 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 15.....	48
ภาพที่ 5.28 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 16.....	49
ภาพที่ 5.29 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 17.....	49
ภาพที่ 5.30 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 18.....	50
ภาพที่ 5.31 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 19.....	51
ภาพที่ 5.32 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 20.....	52
ภาพที่ 5.33 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 21.....	52
ภาพที่ 5.34 แบบสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 22.....	53
ภาพที่ 5.35 แบบร่างโปสเตอร์.....	54
ภาพที่ 5.36 แบบสำเร็จโปสเตอร์.....	54
ภาพที่ 5.37 แบบร่างแผนผัง.....	55
ภาพที่ 5.38 แบบสำเร็จแผนผัง ทั่ว และสติ๊กเกอร์.....	55
ภาพที่ 5.39 แบบสำเร็จอะคลิลิกประกอบ.....	56
ภาพที่ 5.40 แบบสำเร็จช่องทางการประชาสัมพันธ์ทางออนไลน์.....	56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทางเท้าในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2554 หมายถึง ทางข้างถนนที่มีกยสูงขึ้นสำหรับให้คนเดิน, บาทวิถี (สำนักงานราชบัณฑิตสภา, 2554) แต่สำหรับทางเท้าในประเทศไทย กรุงเทพมหานครกลับเป็นพื้นที่ที่ไม่ปลอดภัยสำหรับคนเดินเท้า จากเว็บไซต์สถิติการแจ้งปัญหาเส้นเลือดฝอย (ชัชชาติ สิทธิพันธุ์, 2566) มีการแจ้งปัญหาทั้งหมด 410,265 เรื่อง เป็นเกี่ยวกับทางเท้าทั้งหมด 52,964 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.9 ของทั้งหมด โดยเป็นเรื่องที่มีการร้องเรียนเข้ามามากที่สุดอันดับที่ 3 แสดงให้เห็นว่าในปัจจุบัน กรุงเทพมหานครยังคงมีปัญหาเรื่องทางเท้าอยู่เป็นจำนวนมาก และหนึ่งในนั้นคือของเรื่องการใช้ทางเท้าผิดวัตถุประสงค์ ตัวอย่างเช่น การขับขึ้นบนทางเท้า จนเกิดข่าวอุบัติเหตุจำนวนมาก ทำให้ที่ผ่านมากรุงเทพมหานครนำเทคโนโลยีระบบ AI (Artificial Intelligence) มาติดตั้งบนทางเท้าหลายจุด เพื่อตรวจจบบรรยากาศยานยนต์ที่ขับขึ้นบนทางเท้าเป็นเวลาทั้งหมด 9 วัน พบว่าจำนวนรถจักรยานยนต์ที่ฝ่าฝืนมีกว่า 4,000 คัน ในจำนวนนี้เป็นรถของประชาชนทั่วไปมากที่สุด 1,884 คัน (สำนักงานข่าวไทยพีบีเอส, 2566) จากการรายงานอุบัติเหตุจราจรบนทางหลวง ปี 2565 (สำนักอำนวยความสะดวกกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม, 2565) แสดงให้เห็นว่าจำนวนอุบัติเหตุจราจรในกรุงเทพปริมณฑลทั้งหมด 34,250 เหตุ พบว่ากลุ่มผู้ใช้ทางหลวงที่เกิดอุบัติเหตุเป็นคนเดินเท้า 206 คน จากผู้ใช้งานทั้งหมด 29,296 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 และมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุก ๆ ปี รวมถึงราบแร่แฝงลอย ดร.บวร ทรัพย์สิงห์ สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า เป็นกลุ่มคนที่มีคุณค่าในกรุงเทพมหานครอย่างยิ่ง เนื่องจากช่วยในการลดค่าครองชีพ ค่าอาหาร สร้างความมั่นคงทางอาหาร และช่วยผู้ผลิต ฐานรากและเกษตรกร ตลอดจนเศรษฐกิจนอกระบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ประชาไท, 2565)

แต่ในปัจจุบันแม้ว่าจะมีนโยบายจุดอ่อนผัน ซึ่งอาจมีความยืดหยุ่นและปรับตัวได้ตามสถานการณ์ แต่ก็สร้างช่องโหว่ให้เกิดการทุจริตและกลั่นแกล้งอย่างไม่เป็นธรรมเช่นกัน ส่งผลให้พ่อค้าแม่ค้าจำนวนมากยังคงขายของในพื้นที่ที่ห้ามขายอยู่ โดยส่วนมากเป็นบริเวณทางเท้า จึงสร้างปัญหาให้กับคนเดินเท้าไม่สามารถใช้ทางเท้าได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ รวมถึงปัญหาการสร้างและซ่อมแซมทางเท้าที่ไม่ได้ประสิทธิภาพ นายสายชล ขอบประดิษฐ์ วิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ สำนักสนับสนุนและพัฒนาตามผังเมือง กรมโยธาธิการและผังเมือง กล่าวถึงหลักเกณฑ์และมาตรฐานทางเท้าว่า การสร้างทางเท้านั้นควรกำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานการสร้างอย่างชัดเจนและเหมาะสม สำหรับพื้นที่เขตเมืองและย่านธุรกิจ จำเป็นจะต้องมีทางเท้าที่กว้างมากพอสมควร เพราะนอกเหนือจากเพื่อความสะดวกในการสัญจรของคนเดินเท้าแล้ว แต่ต้องรองรับสาธารณูปโภคต่าง ๆ ที่มีมากขึ้นเช่นเดียวกัน (สำนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข่าวอิศรา, 2565) แต่สำหรับทางเท้าในกรุงเทพมหานครนั้น แม้ว่ากฎกระทรวง ฉบับที่ 55 พ.ศ. 2543 ระบุไว้ในหมวดที่ 1 ข้อที่ 6 กล่าวว่าทางเท้าต้องมีความกว้างข้างละไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร (พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522, 2543) หรือเกณฑ์และมาตรฐานผังเมืองรวม พ.ศ. 2549 ที่ได้กล่าวถึงหลักการกำหนดความกว้างของทางเท้า ที่ต้องคำนึงถึงจำนวนผู้เดินเท้าและการใช้ประโยชน์บนทางเท้า คนเดินเท้าจำนวน 1 คน ต้องการพื้นที่ 0.60 เมตร สำหรับการเดินเรียงหนึ่ง ถ้าเดินเรียงคู่ ต้องการคนละ 0.75 เมตร (สำนักพัฒนามาตรฐาน, 2564) แต่ก็ยังพบเห็นทางเท้าที่ไม่ได้มาตรฐานมากมายในปัจจุบัน นายกฤษณะ ละไล ประธานมูลนิธิอารยสถาปัตย์ กล่าวว่า ด้วยรูปแบบผังเมืองปัจจุบันที่เปลี่ยนไป ส่งผลให้ทางเท้าแคบลง มีสิ่งกีดขวาง พื้นขรุขระ (มติชนออนไลน์, 2565) และจากบทสัมภาษณ์ สิทธินันต์ ฉลองธรรม เจ้าของเพจ The Sidewalk โลกกว้าง ข้างทาง กล่าวว่าในขณะที่เราไม่เคยพูดเลย การขยายถนน การเชื่อมทางเท้าทิ้ง ทำให้ทางเท้าแคบลง เราไม่เคยทวงคืนทางเท้าจากถนนเลย (สำนักข่าวอิศรา, 2565) สอดคล้องกับข้อมูลเปรียบเทียบงบประมาณโครงการของสำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร ปี 2564 จะเห็นได้ว่าสัดส่วนโครงการระหว่างถนนอย่างเดียวและทางเท้าอย่างเดียวต่างกันร้อยละ 25.37 และงบประมาณโครงการระหว่างถนนอย่างเดียวและทางเท้าอย่างเดียว ต่างกันถึงร้อยละ 40.6 นอกจากนี้ส่วนของงบประมาณรายเขตจากสำนักงานเขต ทั้ง 50 ต่างกันร้อยละ 77.09 ทำให้เห็นว่ากรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับถนนมากกว่าทางเท้าอย่างชัดเจน จากทั้งหมดนี้จึงแสดงให้เห็นว่าทางเท้าในปัจจุบันไม่สามารถใช้งานได้อย่างถูกวัตถุประสงค์ ทำให้ประชาชนหลายคนต้องสัญจรบนถนนแทนจนทำให้เกิดอุบัติเหตุมากมายตามมา การสัญจรในกรุงเทพมหานครจึงไม่ปลอดภัยเท่าที่ควร

เหตุการณ์ข้างต้นทั้งหมดสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของทางเท้าเป็นจำนวนมาก จนส่งผลให้ประชาชนในสังคมไม่สามารถใช้ประโยชน์ทางเท้าได้อย่างมีประสิทธิภาพและใช้ทางเท้าผิดวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงมีความต้องการศึกษาการออกแบบนิทรรศการ เพื่อศึกษาปัญหาของทางเท้าเพื่อแสดงให้เห็นปัญหาเชิงโครงสร้างของทางเท้าในกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ประชาชนตระหนักรู้ถึงความสำคัญของพื้นที่สาธารณะและการใช้ทางเท้าอย่างปลอดภัย อีกทั้งยังต้องการที่จะสะท้อนปัญหาเชิงโครงสร้างของภาครัฐเพื่อนำไปสู่การแก้ไขอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

1. ศึกษาการปัญหาทางเท้าในกรุงเทพมหานคร เพื่อออกแบบประสบการณ์ในนิทรรศการ
2. ศึกษาวิธีการที่เล่าเรื่องราวในรูปแบบของทรานส์มีเดีย
3. ศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้ทางเท้าในกรุงเทพมหานครเพื่อนำมาสะท้อนในมุมมองต่างๆ ในการออกแบบงานนิทรรศการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ขอบเขตของงาน

1. กลุ่มเป้าหมายสำคัญ คือ ผู้ที่ใช้ทางเท้าเป็นประจำ อายุ 18 – 30 ปี อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีความสนใจเรื่องของสาธารณะประโยชน์ของสังคมและความปลอดภัยบนท้องถนน

2. ขอบเขตของเนื้อหา ศึกษาพฤติกรรมของคนในสังคมที่มีต่อทางเท้า ทศนคติ มุมมองความคิดเห็นของผู้ใช้ทางเท้าแต่ละอาชีพ รวมถึงผู้ที่รับผิดชอบดูแลทางเท้า โครงสร้างของทางเท้าในประเทศไทย และกฎหมายความสะอาดและการจราจร พร้อมทั้งเปรียบเทียบโครงสร้างและการบริหารจัดการทางเท้าของต่างประเทศ

3. ขอบเขตการออกแบบ

1. นิทรรศการ 6 ส่วน แผ่นผนัง
2. โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ขนาด A3 1 ชิ้น
3. แผ่นพับประชาสัมพันธ์ 1 ชิ้น
4. ของที่ระลึกได้แก่ อะคริลิกประกอบ 1 ชิ้น สติกเกอร์ A5 1 ชิ้น การ์ด 2 ชิ้น
5. สื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์ 6 ชิ้น

1.4 ข้อจำกัด

เนื่องจากนิทรรศการไม่สามารถสร้างสภาพแวดล้อมได้จริง ทำให้ไม่สามารถนำเสนอเนื้อหาบางส่วนได้ตรงจุดประสงค์ จึงอาจมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนเนื้อหาหรือวิธีการนำเสนอให้เหมาะสมกับสถานที่

1.5 ขั้นตอนของการดำเนินงาน

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของนิทรรศการหลัก และวิเคราะห์ปัญหา
2. ศึกษาเรื่องการออกแบบนิทรรศการ
3. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลของทางเท้า
 - (1) ศึกษาโครงสร้างของทางเท้า
 - (2) ปัญหาของการใช้ทางเท้าผิดวัตถุประสงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) สถิติอุบัติเหตุ และการใช้งานทางเท้า

(4) กฎหมายเกี่ยวกับทางเท้าในประเทศไทยและต่างประเทศ

(5) รวบรวมความคิดเห็นผู้ใช้ทางเท้า

3. วิเคราะห์และสรุปข้อมูลเบื้องต้น กำหนดวิเคราะห์ขอบเขตของเนื้อหาโครงการ

4. เรียบเรียงเนื้อหา เพื่อกำหนดลำดับการเล่าเรื่องภายในงานนิทรรศการ และสื่อ Interactive ในแต่ละส่วน เพื่อนำมาจัดวางแผนผังของงานนิทรรศการ

5. กำหนดการแนวทางการออกแบบนิทรรศการในแต่ละส่วนและสื่อประชาสัมพันธ์

6. ดำเนินการออกแบบนิทรรศการในแต่ละภาคส่วน สื่อประชาสัมพันธ์ และทดสอบการนำเสนอเรื่องของนิทรรศการในแต่ละภาคส่วน

7. สรุปผลที่ได้เรียนรู้จากการออกแบบนิทรรศการ สื่อประชาสัมพันธ์

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้วิจัยมีความรู้ความเข้าใจการออกแบบประสบการณ์นิทรรศการตามวัตถุประสงค์ที่วางแผน

2. ผู้วิจัยมีความรู้ความเข้าใจในการเล่าเรื่องในรูปแบบของทรานส์มีเดียสำหรับนิทรรศการ

3. ผู้วิจัยศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้ทางเท้าในกรุงเทพมหานครเพื่อนำมาสะท้อนในมุมมองต่างๆ ในการออกแบบงานนิทรรศการ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 การออกแบบนิทรรศการ

นิทรรศการ หมายถึง เครื่องมือที่สื่อสารที่มีบทบาทในการถ่ายทอดแนวคิดของผู้จัดทำผ่านการใช้สื่อทัศนวัสดุ เครื่องมือสื่อทัศนศึกษา และกิจกรรมสื่อทัศนศึกษา เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ การตระหนักรู้ และความสนใจในวัตถุ แนวความคิด ผ่านวิธีการต่าง ๆ เช่น การดู การฟัง การสัมผัส การสังเกต และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสื่อทัศนศึกษา การจัดทำนิทรรศการจึงจำเป็นต้องวางแผนและเรียบเรียงการถ่ายทอดเรื่องราว เพื่อให้เนื้อหามีความสัมพันธ์กัน และสร้างประสบการณ์อันดีแก่ผู้ชม (วิชญ์ธนา ธารจินดาวงศ์, 2565)

2.1.1 รูปแบบของนิทรรศการ

1. จำแนกตามขนาด

- 1) การจัดแสดง หรือจัดนิทรรศน์ คือการจัดแสดงงานขนาดเล็ก โดยมีอุปกรณ์จำนวนน้อย เช่น โต๊ะ ชั้นวาง หรือการวางสิ่งของเพียงอย่างเดียว
- 2) นิทรรศการทั่วไป เป็นการจัดกิจกรรมขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ เพื่อแสดงผลงาน

2. จำแนกตามวัตถุประสงค์ในการจัด

- 1) นิทรรศการเพื่อการศึกษา จัดทำขึ้นนำเสนอข้อมูลความรู้หลักสูตรทางวิชาการ
- 2) นิทรรศการเพื่อการประชาสัมพันธ์ จัดทำขึ้นเพื่อประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจในองค์กร
- 3) นิทรรศการเพื่อการค้า จัดทำขึ้นเพื่อประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการขององค์กรนั้น ๆ เพื่อส่งเสริมการขาย

3. จำแนกตามระยะเวลาในการจัด

- 1) นิทรรศการถาวร เป็นนิทรรศการที่จัดแสดงขึ้นที่ใดที่หนึ่งเป็นระยะเวลานาน มีค่าใช้จ่ายที่สูง การวางแผนผังที่เป็นระบบ
- 2) นิทรรศการชั่วคราว เป็นนิทรรศการที่จัดแสดงขึ้นที่ใดที่หนึ่งในโอกาสพิเศษ นิยมใช้เพื่อแสดงข้อมูลใหม่ชั่วคราว หรืออาจจัดเพื่อเป็นส่วนเสริมของนิทรรศการถาวร
- 3) นิทรรศการเคลื่อนที่ เป็นนิทรรศการที่จัดตั้งขึ้นระยะสั้น เคลื่อนย้ายไปตามเวลาและสถานที่ในโอกาสพิเศษ โดยมุ่งเน้นที่กลุ่มเป้าหมายหลักตามสถานที่ต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. จำแนกตามสถานที่จัดแสดง

- 1) การจัดแสดงในอาคาร
- 2) การจัดแสดงนอกอาคาร
- 3) การจัดแสดงกึ่งในและนอกอาคาร

5. จำแนกตามลักษณะแผนผังการเดินชม

- 1) แบบควบคุม โดยกำหนดให้ผู้ชมเดินในเส้นทางที่กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของประสบการณ์รับชมนิทรรศการตามจุดประสงค์ของผู้จัดทำ
- 2) แบบอิสระ เป็นการเปิดให้ผู้ชมสามารถเดินชมผลงานได้อย่างอิสระตามความสนใจ

2.1.2 กระบวนการจัดทำนิทรรศการ

1. การพัฒนาแนวความคิด

เป็นขั้นตอนการวางแผนความคิดสำคัญของนิทรรศการ กำหนดกลุ่มเป้าหมาย สถานที่ จุดประสงค์ โดยนักออกแบบทำหน้าที่เล่าเรื่องราวผ่านนิทรรศการนั้น ๆ

2. การออกแบบนิทรรศการ

เป็นขั้นตอนการตีความแนวคิด รวบรวมข้อมูล แล้วจึงวิเคราะห์ข้อมูลที่สามารถใช้ประโยชน์ และเรียบเรียงข้อมูล เพื่อนำไปสู่การออกแบบข้อมูลให้เป็นรูปธรรมที่สามารถเข้าใจได้ง่าย และกำหนดแผนผังการเดินชมนิทรรศการเพื่อให้ตรงกับจุดประสงค์

3. การจัดทำนิทรรศการ

กำหนดขอบเขตการออกแบบ เริ่มต้นจากการออกแบบแผนผังหลักของนิทรรศการ แล้วจึงนำไปสู่การออกแบบสื่อต่าง ๆ ภายในงาน

4. การประชาสัมพันธ์นิทรรศการ

วางแผนการประชาสัมพันธ์สำหรับงานนิทรรศการ โดยประกอบไปด้วย วันเวลา สถานที่ และข้อมูลแนวคิดของงานนิทรรศการ ซึ่งการประชาสัมพันธ์ต้องมีระยะเวลาที่สม่ำเสมอและสื่อที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ทุกกลุ่มเป้าหมาย

5. การนำเสนอนิทรรศการ

นำเสนอให้กลุ่มเป้าหมายชมผลงานและเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งผู้จัดทำนำเสนอ นิทรรศการ และกิจกรรมภายในงาน เพื่อให้ผู้เข้าชมเข้าใจมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การประเมินผลงาน

ตรวจสอบผลลัพธ์ของนิทรรศการ ว่าสามารถบรรลุจุดประสงค์เป้าหมายของงานหรือไม่ รวมทั้งจุดบกพร่องต่าง ๆ เพื่อนำไปการแก้ไขปรับปรุงพัฒนาต่อยอดในงานต่อไป

2.1.3 สื่อที่ใช้ในงานนิทรรศการ

การจัดนิทรรศการ เป็นการนำสื่อชนิดต่าง ๆ และวัสดุมาผสมผสานกันเพื่อให้มีความน่าสนใจในการนำเสนอ เช่น การจำลอง สื่อวิดีโอ และภาพประกอบต่าง ๆ เป็นต้น เนื่องจากหากนำเสนอ นิทรรศการโดยใช้สื่อเดิมซ้ำจะไม่สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้ชมได้ โดยแบ่งประเภทได้ดังนี้ (อิสรา ชื่นสุขเกษมวงศ์, 2559)

1. วัสดุ 2 มิติ นำเสนอและอธิบายเนื้อหาผ่านตัวอักษร ภาพประกอบ และสัญลักษณ์ต่าง
2. วัสดุ 3 มิติ ประกอบด้วย ของจริง ของจำลอง ของตัวอย่าง และแอนิเมชัน หรือเวที
3. วัสดุตกแต่ง เพื่อสร้างบรรยากาศกระตุ้นความสนใจของผู้ชม
4. สื่อกิจกรรม หรือวิธีการ เป็นการนำวัสดุมาผสมผสานกันเพื่อให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ประกอบด้วย เกมส์ การสาธิต และประสบการณ์นาฏการ
5. สื่อมัลติมีเดีย เป็นสื่อที่ใช้ในการจัดแสดงประกอบในนิทรรศการ เพื่อให้ผู้ชมมีประสบการณ์ร่วมภายในงานนิทรรศการ

2.2 พิพิธภัณฑสถานและนิทรรศการ

2.2.1 มิวเซียมสยาม ประเทศไทย

พิพิธภัณฑสถานการเรียนรู้แห่งชาติแห่งแรก หรือ มิวเซียมสยาม ตั้งอยู่ที่ถนนสนามไชย เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ภายใต้สถาบันพิพิธภัณฑสถานการเรียนรู้แห่งชาติ (สพร.) โดยมีมิวเซียมสยามมีการจัดแสดงนิทรรศการ ทั้งหมด 4 ประเภท ได้แก่ 1) นิทรรศการถาวร 2) นิทรรศการหมุนเวียน 3) นิทรรศการชั่วคราว 4) นิทรรศการเคลื่อนที่ (นิทรรศการที่จัดนอกสถานที่หรือนิทรรศการ Muse mobile หรือมิวเซียมติดล้อ) (แชนน ลี, 2561)

ภาพที่ 2.1 มิวเซียมสยาม

ที่มา : <https://medium.com/jwanderlust/chapter-51-museum-siam-4709d00b8436>

นิทรรศการ “ถอดรหัสไทย” ในมิวเซียมสยาม เป็นนิทรรศการที่นำเสนอเรื่องราวประวัติศาสตร์ความเป็นไทย โดยเล่าเรื่องราวภายใต้ความไร้ระเบียบแบบแผนแบบไทย เพื่อให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในการค้นหาความเป็นไทยในมิติต่าง ๆ ที่ซ่อนอยู่ในเนื้อหาการพัฒนาการความเป็นไทยตามบริบทสังคมตั้งแต่ต้นรัตนโกสินทร์จนถึงปัจจุบัน (ผุสชา งามจรุสภกร, 2563) ซึ่งจุดเด่นที่มีความน่าสนใจดังนี้

1. มีการใช้สื่อประสม โดยสื่อไม่ถูกจำกัดในรูปแบบข้อความเพียงอย่างเดียว อาจอยู่ในรูปแบบภาพ วิดีทัศน์ หรือกิจกรรมรวมกัน โดยมีการใช้สื่อในนิทรรศการ “ถอดรหัสไทย” ทั้งหมด 6 ประเภท
 - 1) สื่อบอร์ดเนื้อหา 2) สื่อวีดิทัศน์ 3) สื่อวัตถุจัดแสดง 4) สื่อมัลติมีเดีย 5) สื่อกิจกรรม 6) สื่อบุคคล
2. วิธีการนำเสนอ เรื่องทั้งหมดเป็นเรื่องจริง มีลักษณะเป็นการเล่าเรื่องหลัก (Main Story) ผ่านเรื่องย่อย (Sub Story) ที่มีความสอดคล้องกันและมีความสมบูรณ์ในตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 นิทรรศการถาวรหัตถ์ไทย ณ มิวเซียมสยาม

ที่มา : <https://www.museumsiam.org/exhibition-detail.php?CONID=2545&CID=203>

2.2.2 พิพิธภัณฑ์บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป (Cupnoodles Museum) ที่จังหวัดโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น
 พิพิธภัณฑ์บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ตั้งอยู่ที่เมืองคิเอดะ จังหวัดโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น โดยในปี พ.ศ. 2501 บะหมี่กึ่งสำเร็จรูปรสชาติแรกได้ถือกำเนิดขึ้นคือ “ราเม็งโก่” ที่ลานบ้านของโมโมฟุคุ อันโดะ ผู้ประดิษฐ์บะหมี่กึ่งสำเร็จรูปและผู้ก่อตั้งบริษัท นิสชิน ฟู้ด โปรดักส์ จำกัด โดยพิพิธภัณฑ์บะหมี่กึ่งสำเร็จรูปก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2542 เพื่อเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์ของบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป อีกทั้งถ่ายทอดความสำคัญของนวัตกรรมและการค้นพบการผลิตบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป (Osaka Convention & Bureau, 2023)

ภาพที่ 2.3 พิพิธภัณฑ์บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป

ที่มา: <https://www.timeout.com/hong-kong/news/cup-noodles-museum-hong-kong-officially-opens-in-tsim-sha-tsui-033021>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยพิพิธภัณฑ์บะหมี่กึ่งสำเร็จรูปเล่าเรื่องราวโดยใช้ช่วงเวลาและวัตถุอย่างบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปมาเป็นจุดเชื่อมโยงกันซึ่งใช้สำหรับการเล่าเรื่องราวความเป็นมาตั้งแต่ต้น และจุดเด่นที่น่าสนใจดังนี้

1. มีการใช้สื่อประสม โดยพิพิธภัณฑ์บะหมี่กึ่งสำเร็จรูปมักใช้สื่อจำลองและสื่อของจริงเพื่อใช้ในการกระตุ้นความสนใจของผู้ชม รวมถึงวีดิทัศน์และกิจกรรมให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในการเดินชมพิพิธภัณฑ์บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป
2. อุโมงค์บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป เป็นการรวมบรรจุดัชนีของการผลิตบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปตั้งแต่ปี ค.ศ. 1958 จนถึงปัจจุบัน โดยบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปจะถูกแสดงตามลำดับเวลา และมีจำนวนมากกว่า 800 ประเภท
3. กิจกรรมในพิพิธภัณฑ์บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป โดยเป็นกิจกรรมหลักที่ให้ผู้ชมสามารถบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปแบบถ้วยรสชาติดั้งเดิม ซึ่งสามารถเลือกรสชาติซุ๊ปและส่วนผสมได้เอง อีกทั้งการวาดภาพบนถ้วยบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปของตนเองแล้วนำกลับบ้าน
4. กิจกรรมโรงงานราเม็งไก่ เป็นกิจกรรมทดลองทำราเม็งไก่ตั้งแต่การผสมแป้ง การรีดแป้ง การตัดเส้น การทอด และการออกแบบบรรจุภัณฑ์ โดยสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ทุกเพศ ทุกวัย ทำให้กิจกรรมโรงงานราเม็งไก่จึงได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก

2.2.3 นิทรรศการ Three Man Down

Art Exhibition เปิดตัวอัลบั้มเพลงแรกของวงดนตรี Three Man Down จากค่ายเพลง Gene Lab ใน Concept “The City Won’t Be Lonely Anymore” ทั้งหมด 7 จุด จาก 7 บทเพลง สร้างโดย 7 ศิลปิน เพื่อประชาสัมพันธ์อัลบั้มเพลงใหม่ให้ผู้ชมได้มีส่วนร่วมในการฟังเพลงใหม่ของศิลปิน โดยจัดแสดงตั้งแต่วันที่ 17 – 28 มีนาคม พ.ศ. 2564 ที่ Siam Center ชั้น G และ 1 ดังนี้ (Concert, 2564)

ภาพที่ 2.4 นิทรรศการ Three Man Down

ที่มา : <https://www.theconcert.com/news/thai-music/959#>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. This city won't be lonely anymore โดย NOTEP

Installation Art ใน Concept Contemporary city เล่าเรื่องของเมืองที่ไม่มีใครอาศัยอยู่และไม่เหมือนใคร เป็นการเชิญชวนให้ผู้ชมก้าวเข้ามาสำรวจเยี่ยมเมืองแห่งนี้

2. Mot IG โดย WHOOP

เป็นการจัดแสดงให้ผู้ชมมีปฏิสัมพันธ์ร่วมภายในงานโดยประกอบไปด้วย

- บอร์ดหัวใจเรามาันเล็กนิตเดียว กดโลค้จนหมดไอจี้แกก็ไม้สนใจ โดยให้ผู้ชมร่วมติดสติ๊กเกอร์หัวใจให้เต็มบอร์ดสะท้อนการไม่เดินหน้าต่อแม้ความสัมพันธ์จะจบแล้ว

- กล่องขนาดเล็กมากมายให้ผู้ชมยื่นหน้าเพื่อเข้าไปส่องในช่องต่าง ๆ โดยแต่ละกล่องจะแสดงเรื่องราวที่ต่างไป หมายถึงการพยายามส่องใครสักคนในโซเชียลมีเดีย

3. Friend Zone โดย Benz Thanachart

โดยจัดแสดงเป็น Game Center กระจก โดยศิลปินต้องการอธิบายถึงความสัมพันธ์ของการแอบชอบเพื่อนว่า มีความเปราะบาง หากทำลายไปแล้วความสัมพันธ์แบบเพื่อนจะไม่สามารถกลับมาได้อีก ซึ่งดำเนินเป็นกิจกรรมหยอดเหรียญกาซาบอง เพื่อสุ่มรับข้อความเพื่อเป็นตัวช่วยในการเริ่มต้นบทสนทนากับคนที่แอบชอบ อีกทั้งการจัดโต๊ะปิงปองเป็นตัวแทนของ Hope และ ไม้เป็นตัวแทนของ Less และ Ful ที่ได้ต่บกันว่าจะมีความหวังหรือไร้ความหวังต่อตามความสัมพันธ์

4. รถฉันทินไม่ได้ โดย 27 June Studio

ห้องที่สร้างขึ้นเหมือนเกมส์แข่งรถ ใน Game Center โดยให้ผู้ชมเข้าไปนั่งแล้วเหยียบคันเร่งไปตามเสียงเพลงรถฉันทินไม่ได้ ในขณะที่เหยียบลำแสงที่พุ่งเข้ามาหาผู้ชมที่กระพริบและเปลี่ยนสีไปอย่างรวดเร็ว โดยต้องการให้ผู้ชมได้สัมผัสได้การไล่ตามบางสิ่งด้วยความเร็วไปเรื่อย ๆ อย่างไร้จุดหมาย

5. ไม่มีดาวในเมืองใหญ่ โดย MU STUDIO

ห้องที่ประกอบไปด้วยรูปทรงเรขาคณิตสูงต่ำโปร่งแสง โดยภายในห้องต้องการอธิบายถึงเมืองที่ไม่มีดาว มีเพียงแสงสะท้อนต่าง ๆ ตามอาคารพร้อมกับเพลงไม่มีดาวในเมืองใหญ่เปิดประกอบบรรยากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. คุยคนเดียวเก่ง โดย H – Lap

ประกอบด้วยเป็นแอปพลิเคชัน Right Chat สามารถบันทึกการสนทนาและนำไปแชร์ต่อได้ และด้านในเป็นห้องที่จะฉายภาพและข้อความ โดยผู้ชมสามารถเข้ามาถ่ายรูปกับแสงและบรรยากาศ

7. Zone โดย De – Selected

เป็นนิมอ้งค์แห่งความทรงจำที่ด้านในที่แสดงภาพแบบ Tesseract ที่มีความกว้าง ยาว สูง และเพิ่มเติมด้วยเรื่องของเวลาที่สามารถส่งรูปภาพของตนเองเข้าไปเพื่อแสดงผลได้ตามเวลาจริง โดยให้ความหมายถึงช่วงเวลาที่ยังคงลืมไม่ได้ แม้จะแตกสลายไปก็ตาม

2.2.4 The Fairy tale factory Exhibition

นิทรรศการเกี่ยวกับการสร้างนิทานแฟนตาซี จัดขึ้นที่ The Musée d'ethnographie de Genève ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยนิทรรศการนี้จะบอกเล่าเรื่องราวของโลกแห่งจินตนาการว่า กระบวนการสร้าง การแปล และการถ่ายทอด แท้จริงแล้วล้วนมีเหตุผลบางสิ่งซ่อนอยู่

โดยนิทรรศการถูกจัดออกเป็นทั้งหมด 10 ห้อง อย่างกระจัดกระจายกัน และระหว่างทางเดินแต่ละห้องก็จะมีเรื่องราวซ่อนอยู่ สื่อประสมที่ใช้ประกอบด้วย

1. สื่อมัลติมีเดีย เช่น จอภาพขนาดใหญ่ โปรเจคเตอร์ หูฟัง
2. สื่อประกอบตกแต่ง เช่น การสร้างพื้นที่ที่สามารถขยับได้

ภาพที่ 2.5 The Fairy tale factory Exhibition

ที่มา : <https://holzerkobler.com/project/fairy-tale-factory>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 นิทรรศการที่เล่าเรื่องในรูปแบบของทรานส์มีเดีย

2.3.1 ทรานส์มีเดีย หมายถึง เครื่องมือที่มีอิทธิพลในการถ่ายทอดข้อมูลผ่านสื่อที่หลากหลาย โดยมีการวางแผนการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านการออกแบบนิทรรศการ นำไปสู่การมีส่วนร่วมระหว่างผู้ชมกับนิทรรศการ เพื่อให้ผู้ชมเกิดการถกเถียงและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในระหว่างชม

2.3.2 คุณลักษณะของทรานส์มีเดียในนิทรรศการ

จากงานวิจัยของวิชรณธนา ธารจินตาวงศ์ (2565) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมระหว่างผู้ชมกับเนื้อหาในการออกแบบนิทรรศการที่มีคุณลักษณะแบบทรานส์มีเดีย นั้นมีตัวกลางสำคัญ ได้แก่ ความดื่มด่ำในนิทรรศการ (Immersive) และการมีปฏิสัมพันธ์ต่อผู้ชม (Interactive) (วิชรณธนา ธารจินตาวงศ์, 2565)

2.3.3 ความดื่มด่ำในนิทรรศการ (Immersive)

มีวิวัฒนาการมาจากการสร้างภาพเสมือนจริง (Virtual reality) เพื่อทำให้ผู้ชมรู้สึกดังดุดเสมือนอยู่ในสภาพแวดล้อม ภายหลังได้นำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อสร้างความดื่มด่ำควบคู่ไปกับการสร้างเรื่องราวที่น่าสนใจและพื้นที่ในการจัดแสดง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชมในยุคปัจจุบัน

2.3.4 การปฏิสัมพันธ์ในนิทรรศการ (Interactive)

แบ่งรูปแบบปฏิสัมพันธ์สามารถแบ่งออกเป็น 4 ระดับ

1. การปฏิสัมพันธ์ในระดับจิตใจ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ชมสามารถติดตามประสบการณ์ที่แตกต่างกันได้อย่างอิสระ
2. การปฏิสัมพันธ์ในทางกายภาพ ความสนใจ ความเข้าใจ จะถูกกระตุ้นผ่านการมีส่วนร่วมในสถานการณ์จริงทางกายภาพมากกว่าโมภาพ
3. การปฏิสัมพันธ์ทางสื่อโซเซียลมีเดีย ส่งผลต่อความกระตือรือร้นและความความต้องการมีส่วนร่วมของผู้ชม นำไปสู่ความสนใจงานนิทรรศการมากยิ่งขึ้น
4. การปฏิสัมพันธ์โดยการสร้างเนื้อหาโดยผู้ชม เป็นการดึงดูดความสนใจของผู้ชมผ่านการมีส่วนร่วมตามเวลาจริง แต่เนื้อหาจะไม่สามารถจัดประเภทหมวดหมู่ข้อมูล

2.3.5 หลักการสร้างทรานส์มีเดียที่ดี

จากงานวิจัยของมรรยาท อัครจันทโชติ (2560) ได้กล่าวถึงหลักการเล่าเรื่องแบบทรานส์มีเดียที่ผู้ชมมีความรู้สึกร่วมกับผลงาน ดังนี้ (มรรยาท อัครจันทโชติ, 2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. Spreadability และ Drillability การสร้างเนื้อเรื่องที่น่าค้นหาในหลายแพลตฟอร์มสื่อต่างๆ เพื่อให้ผู้ชมสามารถสำรวจและมีส่วนร่วมในเนื้อหาได้อย่างไม่สิ้นสุด กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นและจินตนาการของผู้ชม
2. Continuity และ Multiplicity เล่าเรื่องราวอย่างต่อเนื่องและใช้ให้หลากหลายแพลตฟอร์มในการกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดความสนใจ
3. Immersion และ Extraction ทำให้ผู้ชมมีประสบการณ์ร่วมด้วยการจำลองภาพเสมือน
4. World Building สร้างโลกเฉพาะสำหรับเรื่องราวนั้น ๆ โดยละเอียด เช่น ภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม การปกครอง และภาษา เป็นต้น ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด ได้แก่ Star Wars Harry Potter และ Lord of the Ring เป็นต้น
5. Seriality การสร้างเรื่องราวแยกย่อยที่มีตอนจบสมบูรณ์ในตัว แต่เมื่อผู้ชมได้มีส่วนร่วมครบทุกเรื่องราว จะสามารถมีประสบการณ์ร่วมถึงเนื้อเรื่องใหม่เพิ่มเติมจากเดิม
6. Subjective การเล่าเรื่องราวผ่านมุมมองของตัวละครที่ต่างจากเดิม นำไปสู่ประสบการณ์ใหม่แต่เหตุการณ์เดิม เพื่อตอบสนองผู้ชมที่มีประสบการณ์หลากหลาย
7. Performance การเปลี่ยนให้ผู้ชมเป็นผู้ใช้สื่อแทน และมีส่วนร่วมในการขยายเรื่องราวด้วยตนเองกับกลุ่มที่มีความสนใจร่วมกัน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 ทางเท้า

ทางเท้า หมายถึง ทางสัญจรสำหรับคนเดินเท้า โดยความกว้างของทางเท้าคำนวณจากจำนวนคนเดินทาง และการใช้ประโยชน์ ทางเท้าสำหรับคนเดินเรียงแถว 1 คน ต้องการพื้นที่คนละ 0.60 เมตร และสำหรับการเดินเรียงคู่ต้องการพื้นที่คนละ 0.75 เมตร หากต้องการปลูกต้นไม้ควรเพิ่มขนาดทางเท้าอีก 1.00 เมตร หากเป็นทางเท้าตามเทศกาลหรือช่วงเวลาในบางย่าน ความลาดชันของทางเท้าด้านยาวควรเป็นร้อยละ 0 - 3 ด้านกว้าง ร้อยละ 2 สำหรับเขตที่อยู่อาศัยหนาแน่นและย่านธุรกิจ ความกว้างของทางเท้าควรอยู่ระหว่าง 3.00 - 5.00 เมตร และไม่มีส่วนของอาคารหรือสิ่งอื่นยื่นออกมาในระยะไม่ต่ำกว่า 2.10 เมตร (สำนักพัฒนามาตรฐาน, 2564) โดยการก่อสร้างทางเท้า แบ่งทางเท้าไว้ทั้งหมด 4 ประเภท ดังนี้ (สำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร)

1. ทางเท้าคอนกรีตเสริมเหล็ก
2. ทางเท้าปูกระเบื้องซีเมนต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ทางเท้าคอนกรีตบล็อกประสานปูพื้น

4. ทางเท้าปูแอสฟัลต์คอนกรีต

ตารางที่ 2.1 ขนาดระยะและความกว้างของส่วนประกอบถนน

ส่วนประกอบของถนน	ระยะและความกว้าง (เมตร)		
	ถนนสายหลัก	ถนนสายรอง	ถนนสายย่อย
ช่องทางจราจร (L)	3.50	3.00	3.00
ช่องทางกลับรถ (TL)	3.50	3.00	3.00
ช่องทางจอดรถ (P)	2.50 – 3.00	2.50	2.50
ช่องทางจราจรช่องกลาง (M)	3.50 – 5.00	3.00 – 5.00	3.00 – 5.00
ระยะปลูกต้นไม้ (V)	2.50 – 3.50	2.50 -3.50	2.00 – 2.50
ช่องทางเท้า (ย่านธุรกิจ) (S)	3.50 - 5.50	3.50 – 5.50	3.50 – 5.50
ช่องทางเท้า (พักอาศัย) (S)	1.50 – 1.80	1.20 – 1.50	1.20 – 1.50
ระยะ Taper (T)	20.00	15.00	10.00
รัศมีขอบทาง (R)	8.00	6.00	4.50 – 6.00

ที่มา : รายการมาตรฐานทางของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565 สำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร

รศ.ดร.สุทธิศักดิ์ ศรีลัมภ์ อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมปฐพี อธิบายเกี่ยวกับพื้นดินของกรุงเทพมหานครไว้ว่า เป็นพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นแอ่งขนาดใหญ่ ด้านบนเป็นดินเหนียวอ่อนที่มีความหนาบางไม่เท่ากันในแต่ละบริเวณ (ศิริวรรณ สิทธิกา, 2564) จึงเกิดการทรุดตัวทำให้ทางเท้าเกิดความเสียหาย ทั้งรวมจากการขั้บขีบนทางเท้าจนทำให้พื้นผิวทางเท้าชำรุด

2.5 การใช้ทางเท้าผิดวัตถุประสงค์

2.5.1 การขั้บขีบนทางเท้า

ในช่วงเวลาเร่งด่วนทางเท้าเป็นหนึ่งในเส้นทางลัดฉุกเฉินที่ใช้แทนถนนสำหรับรถจักรยานยนต์ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นความผิดในคดีจราจรทางบกและยังเป็นคดีอาญาดังนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 43(7) บนทางเท้าโดยไม่มีเหตุอันสมควร เว้นแต่รถลากเข็นสำหรับทารก คนป่วยหรือคนพิการซึ่งหากฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 400 - 1,000 บาท ตามมาตรา 157 (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, ม.ป.ป)

2. พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 มาตรา 17(1) และ 17(2) ประกอบมาตรา 56 กำหนดว่า ห้ามมิให้ผู้ใดจอดรถหรือขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์หรือล้อเลื่อนบนทางเท้า เว้นแต่เป็นการจอดหรือขับขี่เพื่อเข้าไปในอาคารหรือมีประกาศของเจ้าพนักงานจราจรผ่อนผันให้จอดหรือขับขี่ได้ ซึ่งหากผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท ตามมาตรา 56 และหากฝ่าฝืนไม่ชำระค่าปรับจะถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, ม.ป.ป.)

โดยตลอด 31 ปีหน่วยงานภาครัฐมีความพยายามในการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง จากปี 2560 ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 ตามมาตรการ จับจริง ปรับจริง โดยหากเจ้าหน้าที่พบเห็นการกระทำผิดสามารถเข้าจับกุมได้ทันทีที่พบการแก้ไขยังคงดำเนินมาอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งปี พ.ศ. 2565 มีการนำ Traffy Fondue เป็นแพลตฟอร์มบริหารจัดการปัญหา พร้อมทั้งแสดงข้อมูลรายละเอียดของปัญหา โดยรองรับเรื่องร้องเรียนถึง 30 ประเภท และล่าสุดกรุงเทพมหานครได้นำเทคโนโลยี AI มาใช้ในการตรวจสอบป้ายทะเบียนรถ โดยตั้งเป้าติดตั้งให้ได้ 200 จุด แต่เบื้องต้นนำร่อง 5 จุด ได้แก่ ปากซอยรัชดาภิเษก 36 (ซอยเสือใหญ่ อุทิศ) เขตจตุจักร โรงเรียนนิเวศน์วารินทร์ เขตบางเขน ปากซอยเพชรเกษม 28 เขตภาษีเจริญ ถนนเทพารักษ์ เขตบางเขน และปากซอยเพชรบุรี 9 เขตราชเทวี พบรถจักรยานยนต์ทำผิดมากกว่า 4,000 คัน เป็นรถของประชาชนทั่วไป 1,884 คัน กลุ่มจักรยานยนต์รับจ้าง 592 คัน และกลุ่มไรเดอร์ 309 โดยจุดที่พบการกระทำผิดมากที่สุด คือ ปากซอยรัชดาภิเษก 36 (ซอยเสือใหญ่อุทิศ) เขตจตุจักร ปัจจุบันกำลังขยายจุดตรวจจับเพิ่มอีก 100 จุดเพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วกรุงเทพมหานคร (Kom Chad Luek Online, 2566)

2.5.2 หาบเร่แผงลอย

หาบเร่แผงลอยเป็นสิ่งที่พบเห็นได้ทั่วไปบนทางเท้าของกรุงเทพมหานคร ถึงแม้ในบางครั้งหาบเร่แผงลอยจะเป็นสิ่งกีดขวางการสัญจรบนทางเท้า แต่ก็ใช่อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของประเทศไทยอีกด้วย ปี พ.ศ. 2560 CNN จัดอันดับให้หาบเร่แผงลอยไทยเป็นอันดับที่ 1 ของโลก และ World Street Food Congress ก็จัดลำดับหาบเร่แผงลอยไทยเป็นที่ 1 ใน 3 ของอาหารหาบเร่แผงลอยที่ดีที่สุดในโลก อีกทั้งมีการสร้างสรรค์เกี่ยวกับอาหารของ Netflix โดยนำเสนอเจ้าไฝกระตู่ผี (Michelin Star) บะหมี่หมูแดงซอย 38 และข้าวแกงเจ็ปยุ เป็นตอนที่ 1 ของซีรีส์ ถึงแม้ว่าหาบเร่แผงลอยจะมีชื่อเสียงมากแต่ในปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ. 2563 นิตยสาร The Economist ได้กล่าวถึงนโยบายการจัดระเบียบหาบเร่แผงลอยในประเทศไทย ทำให้หาบเร่แผงลอยจำนวนกว่า 12,000 รายต้องออกจากพื้นที่ (อดิสร อิศรางกูร ณ อยุธยา, 2566) จึงเกิดข้อถกเถียงระหว่างบทบาทของหาบเร่แผงลอยที่ถึงแม้จะลดน้อยลงจากนโยบายการจัดการระเบียบหาบเร่แผงลอย แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้เช่นกันว่าหาบเร่แผงลอยยังคงเป็นแหล่งอาหารสำคัญของประชาชนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร จากข้อมูลจำนวนสถานประกอบการอาหารที่ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ของสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร พบว่าเขตที่มีแหล่งอาหารมากที่สุด คือ วัฒนา จำนวนรวม 1,352 แห่ง และเขตที่มีแหล่งอาหารน้อยที่สุด คือ ทวีวัฒนา จำนวนรวม 98 แห่ง และจากข้อมูลของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยและมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พบว่ากลุ่มหาบเร่แผงลอย 569,039 ราย คิดเป็นมูลค่าเศรษฐกิจนอกระบบ ประมาณ 135,369 ล้านบาทต่อปี ส่งผลให้การเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) เพิ่มขึ้น 224,713 ล้านบาทต่อปี (ประชาไท, 2565) จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าแหล่งอาหารในกรุงเทพมหานครมีค่อนข้างน้อย ประชาชนส่วนใหญ่จึงมักบริโภคที่ร้านประเภทหาบเร่แผงลอย ซึ่งกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพหาบเร่แผงลอย แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ (ปิยพัชร ภัคดี, จิตภา พรยิ่ง, กรกฎ ทองชะโชค, 2566)

1. กลุ่มหาบเร่ คือ ผู้ที่หาบของเร่ขายไปตามพื้นที่ต่าง ๆ สะดวกต่อการเคลื่อนย้ายไปตามจุดพื้นที่ที่เห็นว่าพื้นที่ที่เหมาะสมในการขาย หรือบริเวณที่มีคนพลุกพล่านจำนวนมาก โดยกลุ่มนี้มีจำนวนน้อยมักขายสินค้าท้องถิ่น หรือรับสินค้ามาขาย
2. กลุ่มแผงลอย คือ ผู้ที่มีพื้นที่ขาย โดยอาจเป็นพื้นที่สาธารณะหรือไม่ใช่สาธารณะ อาจเป็นลักษณะของตลาดประจำหรือตลาดสด

โดยการข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องทางตรงหรือสามารถเทียบเคียงกับพฤติกรรมของผู้ประกอบการหาบเร่แผงลอย ได้แก่

1. พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 109 ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ บนทางเท้าหรือทางใด ๆ ซึ่งจัดไว้สำหรับคนเดินเท้าในลักษณะที่เป็นการกีดขวางผู้อื่นโดยไม่มีเหตุอันสมควร
2. พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 110 ห้ามมิให้ผู้ใดซื้อ ขาย แจกจ่าย หรือเรียไรในทางเดินรถหรือออกไปกลางทางโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือเป็นการกีดขวางการจราจร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 มาตรา 20 อนุมาตรา 1 2 และ 3 ห้ามมิให้ผู้ใดปรุงอาหาร ขายหรือจำหน่ายสินค้าโดยใช้รถยนต์หรือ ล้อเลื่อน บนถนน หรือในสถานสาธารณะ

4. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 41 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ ควบคุมดูแลที่หรือทางสาธารณะเพื่อประโยชน์ใช้สอยของประชาชนทั่วไป ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าใน ที่หรือทางสาธารณะ ไม่ว่าจะ เป็นจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติหรือเร่ ขาย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 56 (กองกฎหมาย กรมอนามัย, ม.ป.ป.)

แต่ถึงแม้จะมีข้อบังคับที่ชัดเจนและความพยายามของภาครัฐที่ต้องการจัดสรรพื้นที่ให้กับกลุ่ม หาบเร่แผงลอย แต่ก็ยังมีกลุ่มหาบเร่แผงลอยอีกเป็นจำนวนมากที่ยังคงทำผิดกฎหมายอยู่ ถึงแม้จะทราบ ก็ตาม ตัวอย่างเช่น พ่อของปูแป้น หนึ่งในสารคดีคนจนเมือง ซีซั่น 3 ตอนความฝันของปูแป้น เป็น เรื่องราวของพ่อค้าส้มตำที่สูญเสียพื้นที่ค้าขาย โดยเขายอมรับว่ากระทำผิดจริง แต่จะให้ทำอย่างไร เนื่องจากไม่มีพื้นที่ขายที่เพียงพอ (อรวรรณ สุขโข, 2565) ทั้งนี้หน่วยงานภาครัฐ อย่างกรุงเทพมหานครมีความ เข้าใจในปัญหาดังกล่าว เห็นได้จากนโยบายที่ผ่านมาของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่มีความ พยายามในการจัดการระเบียบแบบแผนสำหรับกลุ่มหาบเร่แผงลอย

ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงนโยบายเกี่ยวกับหาบเร่แผงลอยของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

พ.ศ.	ผู้ว่าราชการ	นโยบาย
2518 – 2520	ธรรมนุญ เทียนเงิน	กำหนดจุดขาย 80 จุด ค่าปรับไม่เกิน 200 บาท
2520 - 2522	ชลอ ธรรมศิริ	หัวหน้าเขตตั้งคณะกรรมการรักษาความสะอาดใน ท้องถิ่น เพื่อดูแลหาบเร่
2522 – 2524	เชาวน์วัศ สุตลาภา	กำหนดเขตหาบเร่บนทางเท้า และเวลาเปิดปิด อย่างหน้าเขตละ 1 แห่ง
2524 – 2527	เทียม มกรานนท์	โครงการกรุงเทพฯ เมืองสะอาด
2527 – 2528	อาษา เมฆสวรรค์	ปรับขึ้นค่าปรับเป็น 2,000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2528 – 2533	จำลอง ศรีเมือง	กำหนดวันทำความสะอาด โดยห้ามขายทุกวันพุธ
2533 – 2539	กฤษฎา อรุณวงษ์ ณ อยู่ธยา	กำหนดเส้นอนุญาตที่ชัดเจน
2539 – 2543	พิจิตต รัตตกุล	กำหนดเส้นเหลืองและจุดผ่อนผัน
2534 – 2547	สมัคร สุนทรเวช	ยกเลิกห้ามขายทุกวันพุธ
2547 – 2551	อภิรักษ์ โกษะโยธิน	ห้ามขายวันจันทร์
2551 – 2559	สุขุมพันธุ์ บริพัตร	จัดระเบียบหาบเร่แผงลอย ยกเลิกจุดผ่อนผัน
2559 - 2565	อัศวิน ขวัญเมือง	คสช. ใช้ ม.44 จัดระเบียบหาบเร่แผงลอย
2565 - 2568	ชัชชาติ สิทธิพันธ์	หาพื้นที่ของเอกชนหรือหน่วยงานราชการที่สามารถจัดเป็นพื้นที่ขายของสำหรับหาบเร่หรือศูนย์อาหาร (hawker center)

ที่มา : <https://prachatai.com/journal/2022/04/98377>

ภาพตัวแทนที่กลุ่มผู้ประกอบการหาบเร่แผงลอยได้ถูกนำเสนอผ่านสื่อถูกตีความในหลายแง่มุม มอง ทั้งในบทบาทของตัวเอกและตัวร้ายในสังคม ส่งผลให้ประชาชนบางกลุ่มเกิดความคิดที่อคติหรือเห็นใจ โดยแบ่งออกได้ดังนี้ (วินัยธรภูงค์ รอดเจริญ, 2566)

1. ปัญหาในสังคม เป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมหรือการแสดงออกในลักษณะไม่พึงประสงค์ อาจก่อให้เกิดปัญหาด้านต่าง ๆ ทางสังคม
2. ผู้กระทำผิดทางกฎหมาย เป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ขัดกับข้อกฎหมาย ส่งผลให้ผู้ประกอบการหาบเร่มีภาพลักษณ์ในแง่ลบอย่างชัดเจน
3. ผู้ที่นำเสนอสารต้องได้รับความช่วยเหลือ เป็นภาพที่สะท้อนถึงความเห็นใจของคนในสังคม ส่งผลให้เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะให้การช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ หรือได้สิทธิประโยชน์เพื่อเป็นการช่วยเหลือในระยะแรกจากภาครัฐ
4. ผู้ประกอบอาชีพที่ดี เป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพหาบเร่แผงลอย เช่น เป็นอาชีพที่สุจริต เป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของไทย ส่งผลให้เป็นการส่งเสริมภาพด้านบวกมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ผู้ที่สมควรได้รับการจัดระเบียบ เป็นภาพที่แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมของผู้ประกอบการ หาบเร่แผงลอยต้องได้รับการจัดระเบียบ และได้รับการควบคุมดูแลภายใต้กฎระเบียบอย่างชัดเจน เพื่อสร้างความสงบสุขในการอยู่ร่วมกัน ส่งผลให้ภาครัฐดำเนินการสร้างนโยบายเพื่อมาจัดระเบียบ หาบเร่แผงลอยอย่างต่อเนื่อง

2.5.3 สิ่งกีดขวางบนทางเท้า

ทางเท้าในหลายพื้นที่มักพบเห็นสิ่งกีดขวางมากมายตามทางต่าง ๆ ทำให้ประชาชนไม่อาจ ใช้ในการสัญจรได้อย่างสะดวก โดยจากข่าวล่าสุด โครงการคุณทำ เราทูปของสำนักงานเขต ป้อมปราบศัตรูพ่าย ดำเนินแผนโครงการตามนโยบายเส้นเลือดฝอยของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ชัชชาติ สิทธิพันธุ์ โดยเจ้าหน้าที่ได้เข้ารื้อสิ่งกีดขวางบนทางเท้าที่ประชาชนทำขึ้น หรือนำมาวางบนพื้นที่ ทางเท้าเพื่อสามารถนำรถยนต์เข้าไปจอดในที่พักอาศัยได้อย่างสะดวก หรือเป็นการจองพื้นที่จอดรถยนต์ ในบริเวณหน้าที่พักอาศัย โดยสำนักงานเขตป้อมปราบศัตรูพ่ายได้ลงวิดีโอในช่องทาง Tiktok การทำงาน ของหน่วยงานรัฐที่เข้ารื้อสิ่งกีดขวางต่าง ๆ เผยให้เห็นช่องทางระบายน้ำที่โดนเทคอนกรีตปิดทับ ไม่สามารถระบายน้ำได้ รวมถึงสิ่งกีดขวางมากมายตัวอย่างเช่น กระจาดต้นไม้ ป้ายโฆษณา ม้านั่ง ฯลฯ (The Standard, 2566) กฎหมายที่เกี่ยวข้องคือ พระราชบัญญัติ รักษาความสะอาดและความเป็น ระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ดังนี้

1. มาตรา 8 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินผู้ใด

(1) วางกระถางต้นไม้บนทางเท้าหรือปลูกต้นไม้ที่บริเวณภายนอกอาคารที่ตนเป็นเจ้าของหรือผู้ ครอบครองและปล่อยให้ต้นไม้นั้นเหยียดหรือมีสภาพกรูกร้าง หรือปล่อยให้ต้นไม้นั้นล้มลงหรือมีสิ่ง ปฏิกูลหรือมูลฝอยในกระถางต้นไม้หรือที่บริเวณภายนอกของอาคาร

(2) ปล่อยให้ต้นไม้นั้นหรือรั้วพืชรัดที่ตนปลูกไว้หรือที่ขึ้นเองในที่ดินของตนให้เหยียดหรือ มีสภาพกรูกร้างหรือปล่อยให้ต้นไม้นั้นล้มลงหรือมีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในบริเวณที่ดินของตน

ถ้าการปล่อยให้ต้นไม้นั้นหรือรั้วพืชรัดตาม (2) มีสภาพที่ประชาชนอาจเห็นได้จากที่สาธารณะ เจ้าของหรือผู้ ครอบครองอาคารมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

2. มาตรา 17 ห้ามมิให้ผู้ใด

(1) กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ทางเท้าชำรุดเสียหาย

(2) จอดหรือขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อน บนทางเท้า เว้นแต่เป็นการจอดหรือ ขับขี่เพื่อเข้าไปในอาคารหรือมีประกาศของเจ้าพนักงานจราจรผ่อนผันให้จอดหรือขับขี่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. มาตรา 18 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้ง วาง หรือกองซากยานยนต์บนถนนหรือสถานสาธารณะ
4. มาตรา 19 ห้ามมิให้ผู้ใดตั้ง วาง หรือกองวัตถุใด ๆ บนถนนเว้นแต่เป็นการกระทำในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศกำหนดด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร
5. มาตรา 39 ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง ตาก วาง หรือแขวนสิ่งใด ๆ ในที่สาธารณะ เว้นแต่ได้รับหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเป็นการกระทำของราชการส่วนท้องถิ่น ราชการส่วนอื่นหรือรัฐวิสาหกิจหรือของหน่วยงานที่มีอำนาจกระทำได้ หรือเป็นการวางไว้เพียงชั่วคราว

โดยการก่อสร้างที่พักอาศัยหรืออาคาร ต้องคำนึงถึงพื้นที่ที่ติดกับพื้นที่สาธารณะ การร่นพื้นที่จากสาธารณะจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องทราบก่อนการก่อสร้าง กฎหมายที่เกี่ยวข้องคือ กฎกระทรวงฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ระบุไว้ในหมวดที่ 4 แนวอาคารและระยะต่าง ๆ ของอาคารดังนี้

1. ข้อที่ 40 การก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารหรือส่วนของอาคารจะต้องไม่ล้ำเข้าไปในที่สาธารณะ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณะนั้น
2. ข้อ 41 อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้กับถนนสาธารณะที่มีความกว้างน้อยกว่า 6 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 3 เมตร อาคารที่สูงเกินสองชั้นหรือเกิน 8 เมตร ห้องแถว ตึกแถว บ้านแถว อาคารพาณิชย์ โรงงาน อาคารสาธารณะ ป้าย หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย หรือคลังสินค้า ที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะ
 - (1) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า 10 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย 6 เมตร
 - (2) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน 20 เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย 1 ใน 10 ของความกว้างของถนนสาธารณะ
 - (3) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ 20 เมตรขึ้นไป ให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย 2 เมตร

2.6 ทางเท้าตัวอย่าง

1. พระราม 1 บริเวณปทุมวัน ปัญหาทางเท้าในกรุงเทพมหานครพบได้ว่ามีหลายจุดที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขปรับปรุง ตัวอย่างเช่น ทางเท้าพระราม 1 หน้าห้างสรรพสินค้าสยามพารากอน บริเวณเขต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปทุมวัน ที่มีปัญหาทางเท้าชำรุด สิ่งกีดขวางบนทางเท้า ปัญหาการจัดการกับกลุ่มหาบเร่แผงลอย เป็นระยะเวลานานหลายปี โดยปลายปี พ.ศ. 2564 ในสมัยที่ผู้ว่าราชการอำเภอนครชัยศรีเมืองดำรงตำแหน่งในขณะนั้น ร.ต.อ.พงศกร ขวัญเมือง โฆษกของกรุงเทพมหานครประกาศปรับปรุงทางเท้าบนถนนพระราม 1 เพื่อนำเป็นต้นแบบทางเท้าในกรุงเทพมหานคร โดยเริ่มจากการดำเนินการแก้ไขการจัดระบบโครงสร้างสาธารณูปโภคใต้ดินให้จ่ายต่อการซ่อมบำรุง ขยายทางเท้าให้มีความกว้างอย่างน้อย 2.4 เมตร ตามมาตรฐานสากล รวมทั้งจัดระเบียบป้าย เสาไฟ และกำหนดพื้นที่สีเขียวบนทางเท้าอย่างชัดเจน โดยนำแนวคิด Rain Garden มาใช้เพื่อเป็นพื้นที่รับน้ำ ไม่ให้ขังอยู่บนทางเท้า อีกทั้งติดตั้งแผ่นทางเท้าคนพิการ (Braille Block) และทำทางลาดเชื่อมต่อทางเดินให้สัญจรอย่างปลอดภัย (Post Today, 2564)

2. สิงคโปร์ วัฒนธรรมหาบเร่ เป็นส่วนหนึ่งของประเทศสิงคโปร์มาอย่างยาวนาน โดยการขายหาบเร่เป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ตอบสนองความต้องการของประชาชนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว หาบเร่จึงได้รับความนิยมเป็นอย่างมากเนื่องจากความสะดวกและประหยัด แต่ในขณะเดียวกันก็เกิดปัญหาสร้างความขัดแย้งระหว่างหน่วยงานรัฐและพ่อค้าแม่ค้าหาบเร่ ในปี 1968 มีการจดทะเบียนผู้ประกอบการหาบเร่ทุกประเภท กำหนดช่วงเวลาในการขาย และห้ามทิ้งน้ำเสียหรือขยะลงในท่อระบายน้ำ หลังจากนั้นสิงคโปร์ได้พยายามจัดระเบียบหาบเร่แผงลอย จนปัจจุบัน Hawker Center อยู่ภายใต้การควบคุมการเช่าและการควบคุมดูแลด้านสาธารณสุขโดย National Environment Agency (NEA) ของสิงคโปร์ (อรรถสิทธิ์ เหมือนมาตย์, 2566) อีกทั้งการวางนโยบาย Garden City เพิ่มพื้นที่สีเขียวทั่วเมืองทำให้มีพื้นที่ร่มรื่นจำนวนมาก กฎหมายก็เป็นอีกหนึ่งเครื่องมือสำคัญของสิงคโปร์ โดยทิ้งขยะในพื้นที่ห้ามทิ้ง มีโทษปรับสูงสุด 300,000 บาท และการใช้พาหนะบนทางเท้าผิดประเภท มีโทษจำคุก (Agenda Team, 2564)

3. ไต้หวัน หากการรับจัดการแบบสิงคโปร์จะเกี่ยวข้องกับการจัดการผังเมือง การจัดการของไต้หวันก็เป็นอีกหนึ่งตัวอย่างที่น่าสนใจ โดยการจัดระเบียบร้านริมทางเพื่อจัดตั้งตลาดกลางคืน Shilin Night Market สร้างในปี พ.ศ. 2554 ซึ่งสร้างไว้ในพื้นที่อาคารใต้ดิน และNingxia Night Market ก็ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากจากประชาชนและนักท่องเที่ยว (วณัฐย์ พุฒนาถ, 2565) นอกจากนี้ให้ความสำคัญกับสังคมสูง โดยต้องมีการเว้นพื้นที่สำหรับสร้างทางเท้า อีกทั้งทางเท้าของไต้หวัน จะถูกจัดให้เป็นพื้นที่เชิงกิจกรรม มีพื้นที่นั่งพักและต้นไม้ที่ร่มรื่น

4. ญี่ปุ่น ประเทศญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับทางเท้าสำหรับคนเดินเท้าไปอย่างมาก แม้แต่ซอยเล็กก็จะมีทางเดินเท้าอยู่เสมอ โดยพื้นฐานความกว้างของทางเท้าต้องเพียงพอสำหรับคนเดินสัญจร ซึ่งความกว้างประสิทธิผลสำหรับประเทศญี่ปุ่นถูกกำหนดอยู่ที่ 2 เมตรเพื่อให้ผู้ใช้วีลแชร์สามารถขึ้นรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สวนกันได้อย่างสะดวก นอกจากนี้ยังมีการแย่งประเภทผู้ใช้เพื่อกำหนดความกว้างให้เหมาะสมกับการใช้งาน ซึ่งทางเท่านั้นถูกสร้างโดยไม่มีรอยต่อ โดยการนำเทคโนโลยีมาช่วยให้ฐานใต้ดินแข็งแรง ทำให้ยึดอายุการใช้งานอิฐบล็อกได้มากขึ้น อีกทั้งความเรียบสนิทของระดับพื้นผิวทางเท้าเพื่อให้ง่ายต่อการใช้งานสะดวกสำหรับประชาชนทุกคน (ปริพนธ์ นำพบสันติ, 2564) โดยการจัดสรรพื้นที่นี้รวมไปถึงหาบเร่แผงลอยที่กำหนดไว้แค่เพียงบางพื้นที่ตัวอย่างเช่น จังหวัดฟุกุโอกะ มีร้านค้าหาบเร่แผงลอยเรียกว่า ยะไต ซึ่งมีชื่อเสียงและเป็นอัตลักษณ์ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก อีกทั้งหน่วยงานของการท่องเที่ยวจังหวัดฟุกุโอกะก็สร้างเว็บไซต์เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์และช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่ต้องการจะมาเที่ยวยะโกะของที่ฟุกุโอกะอีกด้วย (Marcus, 2023)

2.7 สุขภาพจากการเดิน

การเดินเป็นการออกกำลังกายที่ง่ายและประหยัดที่สุด เหมาะสำหรับทุกเพศทุกวัย ซึ่งการเดินอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอก็ช่วยเสริมสร้างสุขภาพที่แข็งแรงได้อย่างง่าย โดยมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเดินไว้ 5 ข้อ ดังนี้ (Harvard Health Publishing, 2022)

1. ต้านโรคอ้วน นักวิจัยของฮาร์วาร์ดศึกษาคนที่ส่งเสริมโรคอ้วน 32 ยีนในคนมากกว่า 12,000 คนค้นพบว่าในบรรดาผู้เข้าร่วมการศึกษาที่เดินเร็วประมาณหนึ่งชั่วโมงต่อวัน ผลกระทบของยีนเหล่านั้นลดลงกว่าครึ่งหนึ่ง
2. ลดการการบริโภคน้ำตาล 2 งานวิจัยจากมหาวิทยาลัย Exeter พบว่าการเดิน 15 นาทีสามารถลดความอยากซ็อกโกแลตได้ และช่วยลดปริมาณซ็อกโกแลตที่บริโภคการวิจัยล่าสุดยืนยันว่าการเดินสามารถลดความอยากและการบริโภคขนมที่มีน้ำตาลได้หลากหลาย
3. ช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดมะเร็งเต้านม การศึกษาของ American Cancer Society ที่เน้นเรื่องการเดินพบว่าผู้หญิงที่เดิน 7 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์มีความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งเต้านมน้อยกว่าผู้หญิงที่เดิน 3 ชั่วโมงหรือน้อยกว่าต่อสัปดาห์ถึงร้อยละ 14
4. ช่วยลดอาการปวดข้อ การศึกษาหลายชิ้นพบว่าการเดินเป็นวิธีที่ดีในการลดอาการปวดข้อและป้องกันโรคข้ออักเสบ เดินช่วยเสริมสร้างกล้ามเนื้อที่รองรับข้อต่อ, ลดการอักเสบ, หล่อลื่นข้อต่อและสามารถป้องกันโรคข้ออักเสบ ด้วยการเดิน 5-6 ไมล์ต่อสัปดาห์ โดยเฉพาะข้อเข่าและสะโพกซึ่งเสี่ยงต่อโรคข้อเข่าเสื่อมมากที่สุด
5. ช่วยเพิ่มการทำงานของระบบภูมิคุ้มกัน การศึกษาชายและหญิงมากกว่า 1,000 คนพบว่าผู้ที่เดินอย่างน้อย 20 นาทีต่อวัน อย่างน้อย 5 วันต่อสัปดาห์ มีวันลาป่วยน้อยกว่าผู้ที่ออกกำลังกายสัปดาห์ละครั้งหรือน้อยกว่าถึงร้อยละ 43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7.1 การเดินเพื่อสิ่งแวดล้อม

การขนส่งคิดเป็นสัดส่วนหนึ่งในสี่ของการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ การเดินเท้าสร้างปริมาณรวมของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และก๊าซเรือนกระจกอื่นๆ 1.5 - 15 กิโลกรัม CO₂e ต่อ 1,000 กิโลเมตร ซึ่งเฉลี่ยอยู่ที่ 8 กรัม CO₂e โดยในระยะทางสั้นถึงปานกลาง การเดินหรือปั่นจักรยานถือเป็นวิธีการเดินทางที่มีคาร์บอนต่ำที่สุดเสมอไป (Laurent, 2022)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

3.1 วัตถุประสงค์ของการออกแบบนิทรรศการเพื่อสะท้อนปัญหาทางเท้าในกรุงเทพมหานคร

การออกแบบนิทรรศการเพื่อสะท้อนปัญหาทางเท้าในกรุงเทพมหานครมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการออกแบบนิทรรศการและการเล่าเรื่องราวผ่านนิทรรศการ ศึกษาข้อมูลของทางเท้าในกรุงเทพมหานคร ศึกษาปัญหาของทางเท้า โครงสร้างการทำงานของภาครัฐ รวมถึงทางเท้าของต่างประเทศ เพื่อนำมาวิเคราะห์และเรียบเรียงเรื่องราวของทางเท้าได้อย่างถูกต้อง เพื่อส่งเสริมการใช้ทางเท้าอย่างถูกวัตถุประสงค์ และการใช้ชีวิตอย่างปลอดภัยในสังคม

3.2 กลุ่มเป้าหมาย

3.2.1 กลุ่มเป้าหมายด้านประชากรศาสตร์

1. ผู้ใช้งานทางเท้าเป็นประจำอายุ 18 – 30 ปี
2. ผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 5,000 – 15,000 บาท
3. ผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

3.2.2 กลุ่มเป้าหมายด้านจิตวิทยา

1. ผู้ที่มีความสนใจในเรื่องของส่วนรวมในสังคมและสาธารณะประโยชน์
2. ผู้ที่มีความสนใจในสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

3.3 วิธีการเก็บข้อมูล

จากการศึกษาเพื่อนำมาศึกษาและวิเคราะห์เรียบเรียงเพื่อนำไปสู่การรวบรวมข้อมูลสำหรับการออกแบบนิทรรศการเพื่อสะท้อนปัญหาทางเท้าในกรุงเทพมหานครจะแบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่

3.3.1 สื่อสารมวลชน สำนักข่าวในประเทศและต่างประเทศ โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกจากสำนักข่าวที่มีความน่าเชื่อถือ เป็นกลาง และมีแหล่งที่มาเอกสารอ้างอิงชัดเจน เผยแพร่ข้อมูลไม่เกิน 3 ปี ตัวอย่างเช่น สำนักข่าวไทยพีบีเอส สำนักข่าวไทยรัฐ และสำนักข่าวซีเอ็นเอ็น เป็นต้น

3.3.2 เอกสารราชการ โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกเอกสารดังต่อไปนี้

1. เอกสารจากสำนักงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการจราจรและทางเท้า เช่น สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร สำนักอำนวยการความปลอดภัย กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม และสำนักพัฒนามาตรฐาน กรมโยธาธิการและผังเมือง เป็นต้น

2. เอกสารทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้พื้นที่สาธารณะและจราจรทางบก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3 เอกสารงานวิจัย โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของทางเท้า และหาแพร่กระจาย โดยงานวิจัยต้องเผยแพร่ไม่เกิน 3 ปี

3.3.4 การลงพื้นที่สำรวจตามพื้นที่ทางเท้าในกรุงเทพมหานครและต่างประเทศ

1. กรุงเทพมหานคร โดยมีเกณฑ์เลือกจากพื้นที่ที่ใกล้กับพื้นที่คมนาคมและพื้นที่ท่องเที่ยวที่มักมีนักท่องเที่ยวอยู่เป็นจำนวนมาก ได้แก่ พื้นที่หัวลำโพง และพื้นที่เสาชิงช้า

2. จังหวัดโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น โดยมีเกณฑ์เลือกจากพื้นที่ที่มีชื่อเสียงเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ประชาชนมักใช้ทางเท้าเป็นจำนวนมาก คือ ย่านชินไบยาชิ

3.4 ขอบเขตของเนื้อหา

ขอบเขตของเนื้อหาในการสื่อเน้นการวิเคราะห์ข้อมูลของทางเท้า โดยศึกษาจากโครงสร้างของทางเท้า งบประมาณที่เกี่ยวข้อง การใช้งานที่ผิดวัตถุประสงค์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้พื้นที่สาธารณะและการจราจรทางบก เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบเรื่องราวภายในนิตยสารการให้ตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ข้างต้น ประกอบไปด้วย การออกแบบภาพประกอบ การออกแบบ Infographic การออกแบบสื่อ Interactive การออกแบบภาพเคลื่อนไหว การถ่ายและการตัดต่อวิดีโอ

สื่อประชาสัมพันธ์ใช้การออกแบบรูปทรงจากอิฐของทางเท้า การออกแบบภาพประกอบให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง โดยในการผลิตชิ้นงานสื่อประชาสัมพันธ์ มีการติดต่อโรงพิมพ์ iDucky และ Dot Print studio

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผลการสำรวจการรวบรวมสิ่งกีดขวางบนทางเท้าและจัดประเภท

จากการลงพื้นที่สำรวจในกรุงเทพมหานคร โดยได้สำรวจ 3 พื้นที่หลัก ได้แก่ ถนนรองเมือง ถนนราชดำเนิน และแขวงเสาชิงช้า และพื้นที่อื่น ๆ ภายในกรุงเทพมหานคร พบสิ่งกีดขวางและการยึดพื้นที่ทางเท้าเป็นพื้นที่ส่วนบุคคลดังนี้

4.1.1 สิ่งกีดขวางบนทางเท้า

สิ่งกีดขวางบนทางเท้าจำนวนมากมักเป็นสิ่งของขนาดกลางไปจนถึงขนาดใหญ่ เช่น สิ่งของขยะ ป้ายโฆษณา กระจ่าง ต้นไม้ เก้าอี้ ร้านรถเข็น รถจักรยานยนต์ เป็นต้น โดยบริเวณที่พบสิ่งของจำนวนมากจะเป็นตามซอยหรือถนนที่รถไม่ค่อยผ่าน สิ่งกีดขวางหลายอย่างตั้งเพื่อความสะดวกสบาย เพื่อตกแต่ง และเพื่อใช้สอย เช่น กั้นพื้นที่เพื่อจอดรถ เทราดปูเพื่อเป็นทางลาดเข้าบ้าน หรือการจอดรถเข็นไว้ริมทางเพื่อเปิดขายในตอนเย็น

ภาพที่ 4.1 รูปสิ่งกีดขวางบนทางเท้าในกรุงเทพมหานคร

ที่มา : ณัฏชา วีระจตุพรพันธ์, 2566

4.1.2 การยึดพื้นที่ทางเท้าเป็นพื้นที่ส่วนตัว

การยึดพื้นที่ทางเท้าเป็นพื้นที่ส่วนตัว โดยหลักจะเป็นการต่อเติมหรือใช้พื้นที่บนทางเท้าเสมือนเป็นพื้นที่ของตนเอง ซึ่งส่วนมากจะเป็นร้านค้า หรือร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ และร้านรับส่งพัสดุ ที่ต้องใช้พื้นที่จำนวนมาก ทำให้สิ่งของหรือสินค้าต่าง ๆ มากกระจัดกระจายอยู่บริเวณรอบนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 การยึดพื้นที่สาธารณะบนทางเท้า

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2566

4.2 การรวบรวมปัญหาบนทางเท้าย่านชินไซบาชิ ณ เมืองโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น

จากการสำรวจย่านชินไซบาชิ (Shinsuibashi) ณ เมืองโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น เป็นย่านท่องเที่ยวชื่อดังในเมืองโอซาก้า ที่มีร้านค้าเก่าแก่ตลอดจนห้างสรรพสินค้าที่ทันสมัย เป็นที่นิยมมากสำหรับนักท่องเที่ยวและผู้คนทุกรูปแบบ โดยได้ทำการสำรวจความเรียบร้อยของพื้นที่ทางเท้าย่านท่องเที่ยว พบปัญหาบนทางเท้า ดังนี้

4.2.1 ขับขี่จักรยานบนพื้นที่ห้ามขับขี่ เนื่องจากเป็นย่านคนพลุกพล่าน

ภาพที่ 4.3 ขับขี่จักรยานบนพื้นที่ห้ามขับขี่

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ข้ามถนนในสัญญาณไฟจราจรห้ามข้าม

ภาพที่ 4.4 ข้ามถนนในสัญญาณไฟห้ามข้าม

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

การออกแบบนิตรรศการเพื่อสะท้อนปัญหาทางเท้าในกรุงเทพมหานคร เริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ของงานนิตรรศการ คือการสะท้อนเรื่องราวของทางเท้าในอุดมคติและทางเท้าในความเป็นจริง รวมถึงสื่อเพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจถึงวิถีชีวิตทางเท้าในกรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นจึงรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ เพื่อกำหนดวิธีการเล่าเรื่องในงานนิตรรศการ ตลอดจนการออกแบบให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4.3 แนวทางการออกแบบ

แนวคิดหลักของการออกแบบนิตรรศการเรื่องปัญหาทางเท้า เพื่อนำเสนอในการใช้ทางเท้าผิดวัตถุประสงค์จากพฤติกรรมและกฎต่าง ๆ ในสังคมที่ไม่สอดคล้องกันจนก่อให้เกิดการกระทำผิดซ้ำจนชินตากลายเป็นเรื่องธรรมดา โดยนิตรรศการนี้จะนำผู้ชมเข้าใจถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนผ่านเรื่องของทางเท้าธรรมดา เพื่อให้ผู้ชมตระหนักถึงความสำคัญของสิทธิในการใช้ทางเท้าของผู้สัญจรทางเท้าทุกคน

แนวทางที่ 1: เส้นเลือดฝอย

การออกแบบนี้ได้แนวคิดนี้เริ่มต้นมาจาก เส้นเลือดฝอย ซึ่งหมายถึงเรื่องเล็กสามารถสะท้อนและส่งผลกระทบต่อเรื่องใหญ่ได้ เช่นเดียวกับเรื่องของปัญหาทางเท้า ที่เป็นเรื่องใกล้ตัวและเรื่องได้ทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

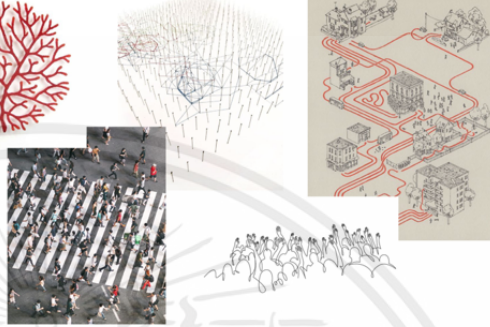
สามารถสะท้อนได้ถึงพฤติกรรมและระบบสังคมของเราได้ โดย Mood board สะท้อนถึงความวุ่นวาย แต่ในขณะเดียวกันเมื่อมองภาพรวมจะรู้สึกเป็นระเบียบ โดยสีที่เลือกใช้มาจากสีของธงชาติไทย

รูปที่ 4.5 Mood board เส้นเลือกฟอย

• เส้นเลือกฟอย

จุดเล็ก เชื่อมโยง รวมกัน

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2566

แนวทางที่ 2: เรื่องไม่ปกติที่เป็นปกติ

ในหลายครั้งทุกคนล้วนมองข้ามความไม่ปกติและชินชากับทุกเหตุการณ์ที่ไม่ปกติ จนจากเรื่องที่ไม่ปกติกลายเป็นเรื่องธรรมดาปกติที่ใคร ๆ ต่างทำกัน แนวทางที่ 2 จึงอยากให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในการดู มอง เห็น เรื่องราวไม่ปกติที่ซ่อนอยู่ในความปกติในสังคม อีกทั้งสะท้อนการเกิดพฤติกรรมซ้ำจนกลายเป็นเรื่องทั่วไปปกติ โดย Mood board ต้องการให้ผู้ชมมองเห็นถึงความไม่ปกติที่ซ่อนอยู่ จึงต้องการให้มีความแตกต่างภายในงานนิทรรศการ โดยใช้วิธีต่าง ๆ เช่น สีที่ตรงข้ามกัน ความชัดและเบลอ ระยะ เป็นต้น

ภาพที่ 4.6 Mood board เรื่องไม่ปกติที่เป็นปกติ

• เรื่องไม่ปกติที่เป็นปกติ

มอง จุดโฟกัส CONTRAST

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางที่ 3: เราทุกคน

ทุกคนล้วนมีเหตุผลในการกระทำผิดถูกเป็นของตนเองซึ่งผลแห่งการกระทำล้วนส่งผลกระทบต่อผู้อื่นเสมอไม่มากก็น้อย เช่น การขับรถจักรยานยนต์บนทางเท้าอาจมาจากถนนที่น้อยเกินไปถนนที่น้อยเกินไปมาจากระบบการจัดการ ทางเท้าที่แคบมาจากความสำคัญของถนนที่มากกว่า โดยท้ายที่สุดทุกคนล้วนมีส่วนร่วมในเรื่องของกันและกันไม่มากก็น้อย โดยจะนำไปสู่ Mood board ที่ต้องการให้ความรู้สึกหลากหลาย ทับซ้อนและคาบเกี่ยวกันของเนื้อเรื่องแต่ละส่วน จึงจะใช้การผสมทับซ้อนกันของสีหลายชั้น เพื่อให้ความรู้สึกเกี่ยวข้องกันของแต่ละชิ้นส่วน รวมถึงมีผิวสัมผัสที่หยาบกระด้างกันของพื้นทางเท้า เพื่อให้รู้สึกไม่เรียบเสมอกันของเรื่องราวแต่ละส่วน

ภาพที่ 4.7 Mood board เราทุกคน

• เราทุกคน

UNION หนึ่งเดียว แตกต่าง

ที่มา : ฉัชชา วีระจตุพรพันธ์, 2566

สรุปผู้วิจัยได้นำแนวทางที่2: เรื่องไม่ปกติที่เป็นปกติ มาพัฒนาต่อจึงนำไปสู่การตั้งชื่อในนิทรรศการและลำดับการเล่าเรื่อง

4.3.1 ชื่อนิทรรศการ “ เมืองที่ได้แต่ฝัน ”

ชื่อของนิทรรศการเกิดจากการพัฒนาจากแนวความคิดรูปแบบที่ 2: เรื่องไม่ปกติที่เป็นปกติ สืบเนื่องจากนิทรรศการนี้จะนำเสนอในรูปแบบของการจำลองเมืองขึ้นมา เป็นเมืองที่ถูกต้องทางการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบ และทางกฎหมาย ซึ่งในความเป็นจริงไม่มีเมืองที่ถูกต้องทั้งหมดตั้งอุดมคติ จึงเป็นที่มาของเมือง
ได้แต่ฝัน ที่ผู้คนได้แต่ฝันถึงเพียงความถูกต้องในอุดมคติ

4.3.2 ลำดับการเล่าเรื่อง

โดยการเล่าเรื่องจะเริ่มต้นด้วยภาพเมืองในอุดมคติที่ไม่ได้สมบูรณ์แบบ เหมือนในความเป็นจริง
ไม่สามารถมีอะไรที่สมบูรณ์แบบ ตามด้วยการให้ข้อมูลและสถิติที่เกิดขึ้นจริงของทางเท้า จนนำมาสู่
ปัญหาที่พบเห็นบนทางเท้าหลัก ๆ 3 สิ่ง ได้แก่ สิ่งกีดขวาง , การทำผิดกฎหมาย และหาบเร่แผงลอย
แล้วจึงจบด้วยบทสรุปในความเป็นจริงว่า ผู้ชมอยู่ในโลกที่เป็นอย่างไร และแก้ไขอย่างไรได้บ้าง

ภาพที่ 4.8 ลำดับการเล่าเรื่อง

ที่มา : ฉัชชา วีระจตุพรพันธ์, 2566

4.4 เนื้อหาภายในนิทรรศการ

4.4.1 โชนเมืองได้แต่ฝัน

เมืองจำลองในอุดมคติที่เต็มไปด้วยความถูกต้อง ทางเท้าที่ได้มาตรฐาน ตึกที่เป็นระเบียบ
บรรยากาศชวนให้เข้าถึงความสมบูรณ์ แต่แท้จริงแล้วภายในเมืองจะซ่อนความไม่สมบูรณ์แบบเข้าไป
เล็กน้อย เหมือนความเป็นจริงแล้วความถูกต้องและสมบูรณ์แบบไม่ได้มีอยู่ในความเป็นจริง

4.4.2 โชนเมืองหลวง

เมืองหลวงห้างสรรพสินค้า ที่ใช้ป้ายโฆษณาของห้างสรรพสินค้าเป็นอินโฟกราฟิกอธิบาย
รายละเอียดของส่วนประกอบของทางเท้า วัสดุ และงบประมาณที่ใช้ในปัจจุบัน เพื่อให้ผู้ชมมีความรู้
ความเข้าใจในเรื่องของทางเท้าเบื้องต้น

4.4.3 โชนปิดหูปิดตา

พูดถึงปัญหาของการใช้ทางเท้าผิดวัตถุประสงค์ การขับขึ้นทางเท้าไม่ว่าจะในรูปแบบของ
จักรยานยนต์ จักรยาน หรือรถเข็น ที่มักจะขับขึ้นทางเท้าตามพื้นที่ต่าง ๆ ทำให้เกิดความเสียและ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุบัติเหตุ โดยผู้คนมักเลือกทำผิดจากจุดที่ไม่มีกล้องวงจรปิด ผู้วิจัยจึงต้องการให้ผู้ชมเห็นถึงการแอบกระทำผิดแม้เป็นเรื่องเล็กก็ตามผ่านการกดเปิดปิดกล้องวงจรปิดที่เมื่อปิดจะเห็นภาพผู้คนที่แอบซบซึ้นบนพื้นที่ทางเท้า และเกิดอุบัติเหตุ

4.4.4 โชนคนละนิด

โชนเกมจำลองเกม Interactive ที่ให้ผู้ชมเลือกต่อจิ๊กซอว์บนกระดาน เพื่อให้เข้าใจถึงการเลือกรางสิ่งของจนทำให้ทางเท้าไม่สามารถสัญจรได้ เพราะหากเลือกถูกต้อง หน้าจอจะแสดงผลว่าคุณได้คืนพื้นที่ให้กับทางเท้า โดยในเกมจะมีสถานที่ต่าง ๆ เช่น บ้าน ร้านค้า ตึกอาคาร และสำนักงาน

4.4.5 โชนพ่อค้า เทศกิจ ลูกค้า

โชนเกมจำลองบทบาทการเป็นพ่อค้าหาบเร่ที่ต้องเดินทางไปขายของตามพื้นที่ต่าง ๆ ที่ลูกค้าอยู่จำนวนมาก โดยต้องหลบหลีกเทศกิจที่คอยเดินตรวจตามพื้นที่นั้น ๆ ผู้เล่นจะได้เข้าใจถึงการเป็นพ่อค้าที่ไม่ได้รับการจัดสรรพื้นที่ที่เหมาะสม ทำให้ประกอบอาชีพได้อย่างยากลำบาก รวมถึงข้อมูลตัวอย่างการจัดการพื้นที่สำหรับหาบเร่แผงลอยอย่างไรบ้าง

4.4.6 โชนความจริง

โชนทางเท้าในปัจจุบันของกรุงเทพมหานคร โดยผู้ชมสามารถมีส่วนร่วมในการส่งเสียงบอกเล่าถึงปัญหาของพื้นที่ทางเท้าในเขตที่อยู่อาศัยของตนเอง รวมถึงวิดีโอตอนจบที่จะฉายภาพบทสรุปของทางเท้าในประเทศไทยและทางเท้าของต่างประเทศ

บทที่ 5

การดำเนินการออกแบบ

5.1 การออกแบบตราสัญลักษณ์

การออกแบบตราสัญลักษณ์พัฒนามาจากชื่อของนิทรรศการ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องของการเล่าเรื่องของเมืองในอุดมคติ

5.1.1 พัฒนาแบบตราสัญลักษณ์ร่างครั้งที่ 1

โดยการจัดเรียงให้เกิดความทับซ้อนกันเพื่อเป็นการเล่นคำ เมืองได้แต่ฝันกับเมืองในฝัน ทดลองหาเทคนิคเพื่อสะท้อนคำว่า ฝัน ให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น

ภาพที่ 5.1 แบบร่างตราสัญลักษณ์

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2566

ภาพที่ 5.2 แบบพัฒนาร่างตราสัญลักษณ์ครั้งที่ 1

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2 พัฒนาแบบร่างตราสัญลักษณ์ครั้งที่ 2

หลังจากส่งแบบร่างครั้งที่ 1 คณะกรรมการได้เลือกแบบที่คำว่า ฝัน 3B มาพัฒนาต่อ และให้ทดลองพัฒนาแบบอื่นเพิ่มเติม โดยได้นำลูกศรจากป้ายบอกทางหลวงมาพัฒนาปรับใช้ในตราสัญลักษณ์ นำรูปแบบตัวอักษรที่มักพบในป้ายทางหลวงและป้ายชอยมาใช้ร่วมกันให้มีความหลากหลาย

ภาพที่ 5.3 แบบพัฒนาร่างตราสัญลักษณ์ครั้งที่ 2

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

5.1.3 พัฒนาแบบร่างครั้งที่ 3

หลังจากส่งแบบร่างครั้งที่ 1 คณะกรรมการได้เลือกแบบที่ 2 มาพัฒนาต่อและแก้ไขการจัดวาง และสระไม้มาลัยให้อ่านได้ง่ายมากยิ่งขึ้น เว้นวรรคระหว่างตัวอักษรให้สม่ำเสมอมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 5.4 แบบพัฒนาร่างตราสัญลักษณ์ครั้งที่ 3

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

5.2 แผนผังนิทรรศการ

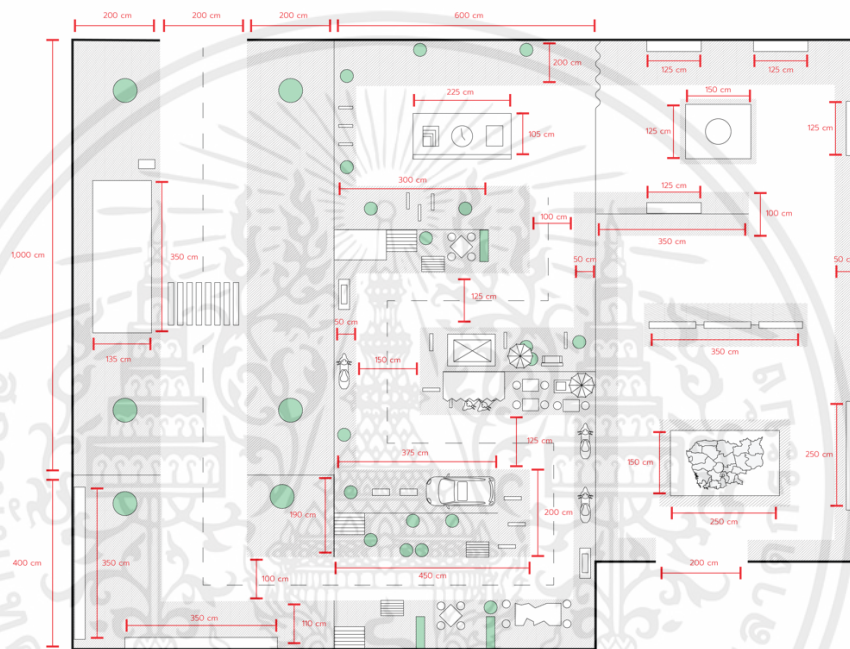
การออกแบบแผนผังนิทรรศการในลักษณะของการจำลองเมือง ถนน และฟุตบอล สนาม เป็นทรงตัว U เพื่อให้ง่ายต่อการรับชมและสามารถใช้พื้นที่ได้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้นจึงมีการคำนวณขนาดความกว้าง ความสูง และความยาวของพื้นที่เพื่อให้เหมาะสมกับการเดินรับชมภายในงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.1 การพัฒนาแผนผังนิทรรศการครั้งที่ 1

การออกแบบจำลองตามลักษณะของเมือง แต่ในส่วนที่ 3 ได้กั้นแยกเป็นขนาดห้องใหญ่ ทางเดินมีความคดเคี้ยวเพื่อเพิ่มระยะเวลาในการชมส่วนที่ 3 ให้อยาวมากยิ่งขึ้น มีสร้างวัตถุจำลอง เช่น รถจักรยานยนต์ ต้นไม้ ฯลฯ มักมีบอร์ดเพื่อให้ผู้ชมมีส่วนร่วมอยู่กลางห้องทุกห้อง

ภาพที่ 5.5 การพัฒนาแผนผังนิทรรศการครั้งที่ 1

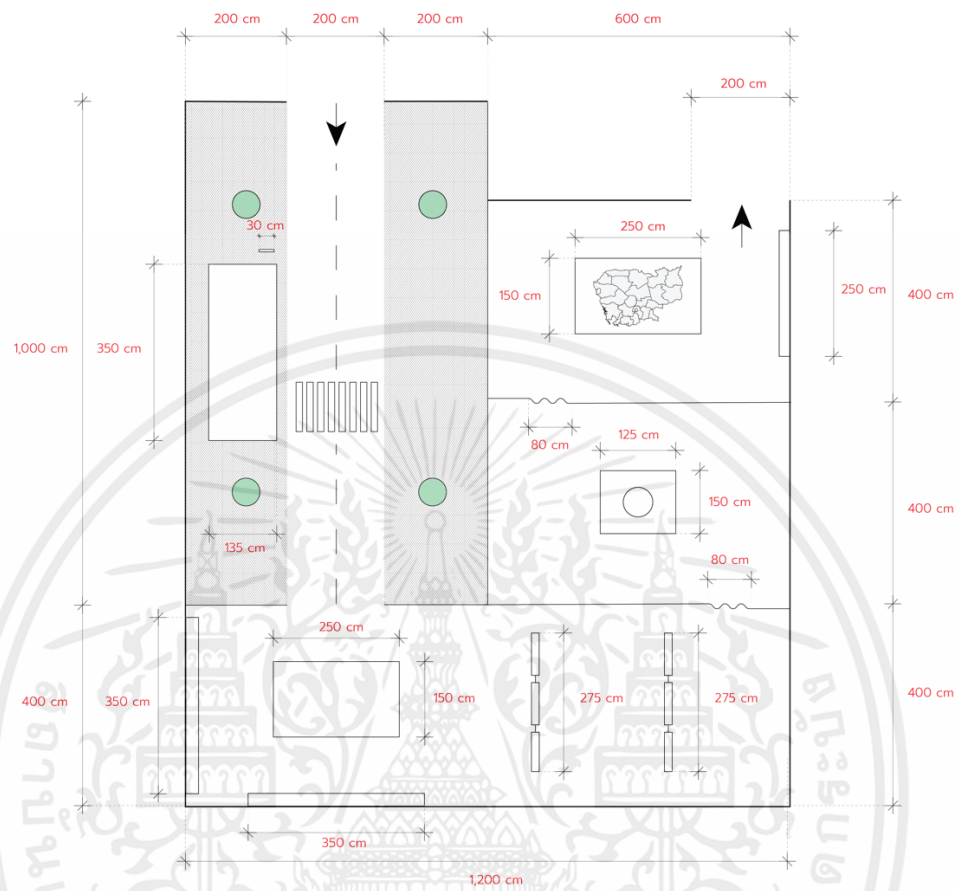
ที่มา : ณัฏชา วีระจตุพรพันธ์, 2566

5.2.2 การพัฒนาแผนผังนิทรรศการครั้งที่ 2

หลังจากได้รับคำแนะนำจากคณะกรรมการ กล่าวว่าแผนผังกว้างจนเกินไป สามารถลดการจำลองวัตถุจริงลงได้ ลองศึกษาแก้ไขเพิ่มเติมให้เล่าเรื่องได้ง่ายมากยิ่งขึ้น จึงพัฒนาต่อเป็นแผนผังแบบที่ 2 โดยการลดขนาดของส่วนที่ 3 ลงแล้วนำมาเชื่อมกับส่วนที่ 2 เปลี่ยนกิจกรรมเป็นแผ่นป้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.6 การพัฒนาแผนผังนิทรรศการครั้งที่ 2

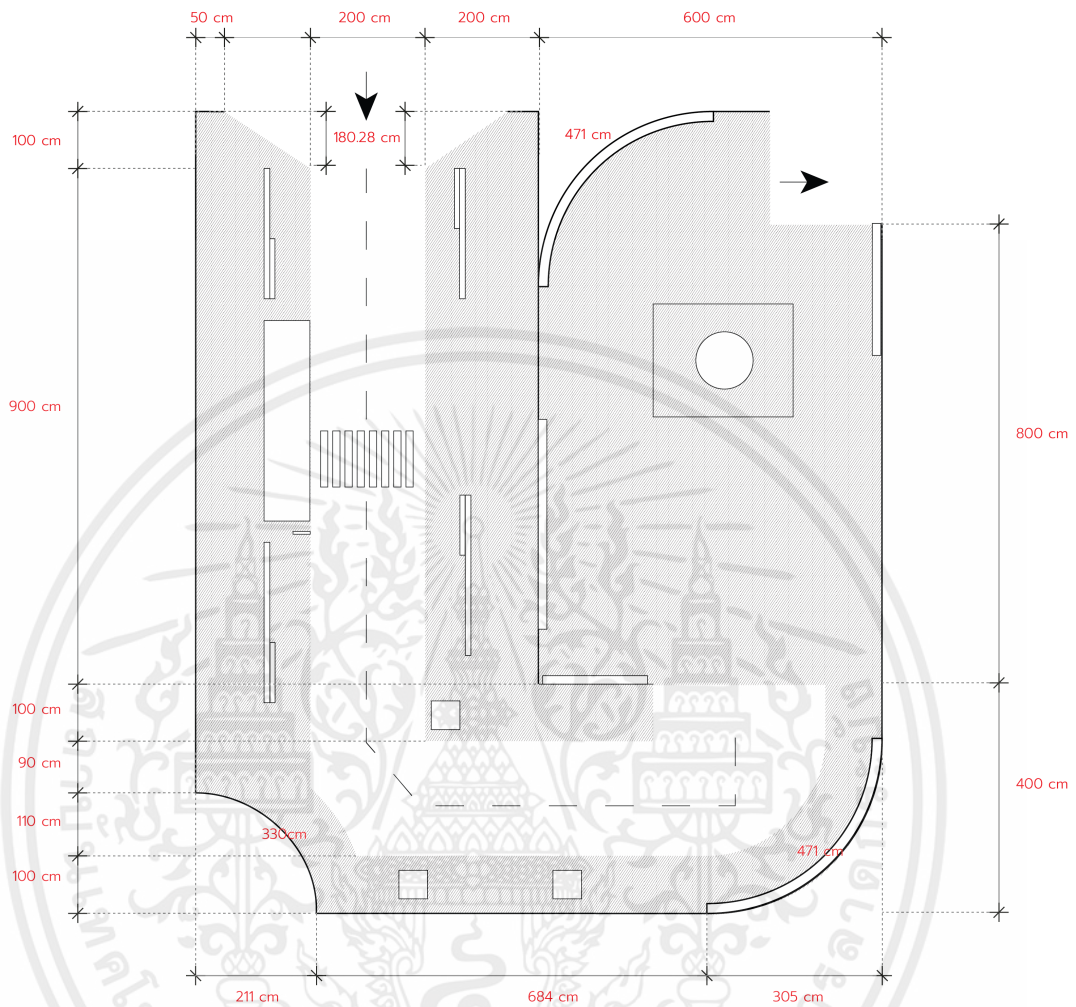
ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

5.2.3 การพัฒนาแผนผังนิทรรศการครั้งที่ 3

จากการนำเสนอการพัฒนาแผนผังนิทรรศการครั้งที่ 2 ได้รับคำแนะนำให้แก้ไขกิจกรรมของส่วนที่ 1 และ 2 ให้ง่ายต่อการรับชมมากยิ่งขึ้น โดยเน้นการใช้สอยพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดจึงเป็นที่มาของการพัฒนาแผนผังนิทรรศการครั้งที่ 3 ที่นำมาใช้ในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.7 การพัฒนาแผนผังนิทรรศการครั้งที่ 3

ที่มา : ณัชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

5.3 การออกแบบภาพประกอบ

การออกแบบภาพประกอบจำลองเมืองในอุดมคติ โดยผู้วิจัยต้องการสะท้อนภาพเป็นลายเส้นเพียงแค่ 2 สี เพื่อให้เห็นความแตกต่างที่ชัดเจนของจุดที่ต้องการสื่อสาร และรายละเอียดจำนวนมากของเมืองจำลองให้รู้สึกถึงกรุงเทพมหานครในจินตนาการให้ได้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.8 แบบร่างภาพประกอบ

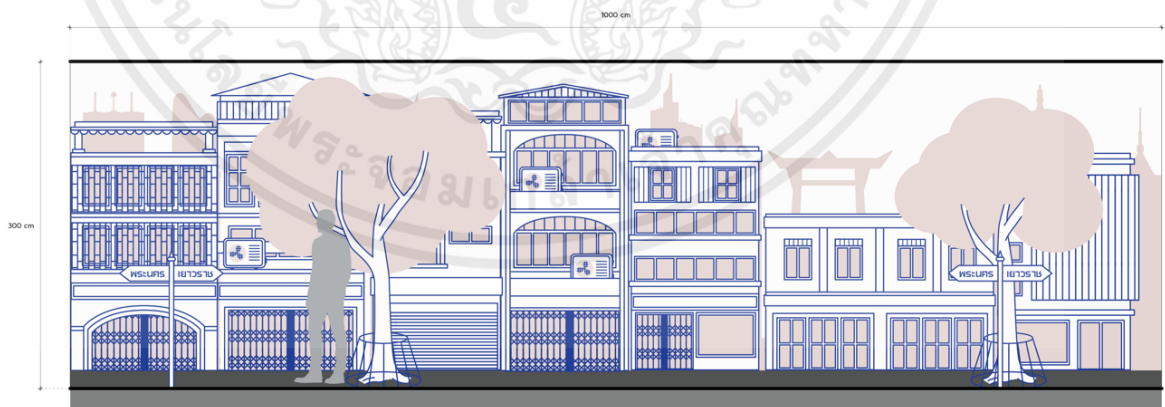
ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

5.4 การออกแบบภายในนิทรรศการ

การออกแบบภายในนิทรรศการเริ่มต้นจากการทดลองออกแบบเมืองจำลองให้ชัดเจน จากนั้นจึงนำมาพัฒนาต่อไปที่ส่วนอื่นตามลำดับ

5.4.1 แบบร่างภายในนิทรรศการ

ภาพที่ 5.9 แบบร่างภายในนิทรรศการ 1

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

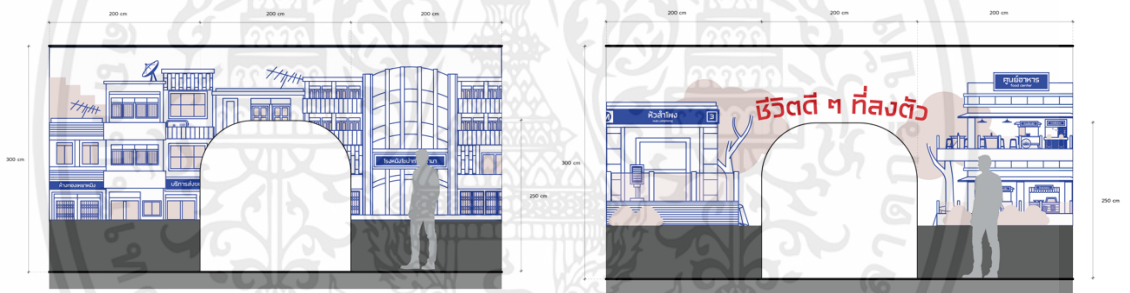
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.10 แบบร่างภายในนิทรรศการ 2

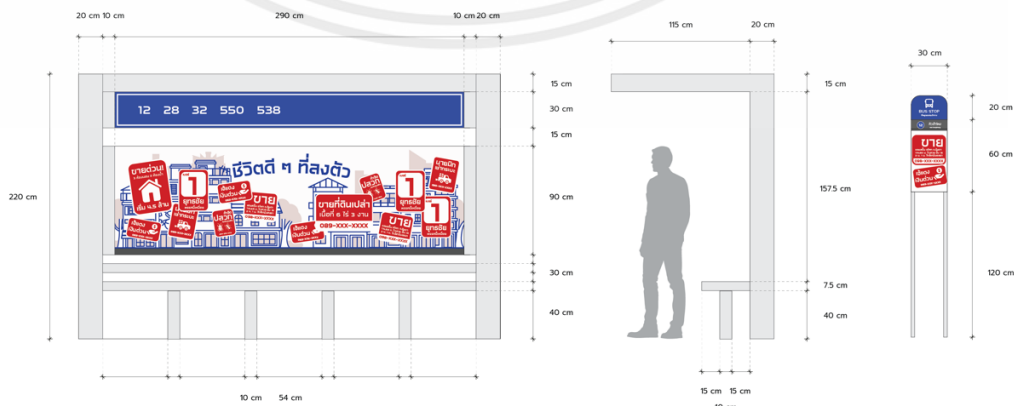
ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

ภาพที่ 5.11 แบบร่างภายในนิทรรศการ 3

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

ภาพที่ 5.12 แบบร่างภายในนิทรรศการ 4

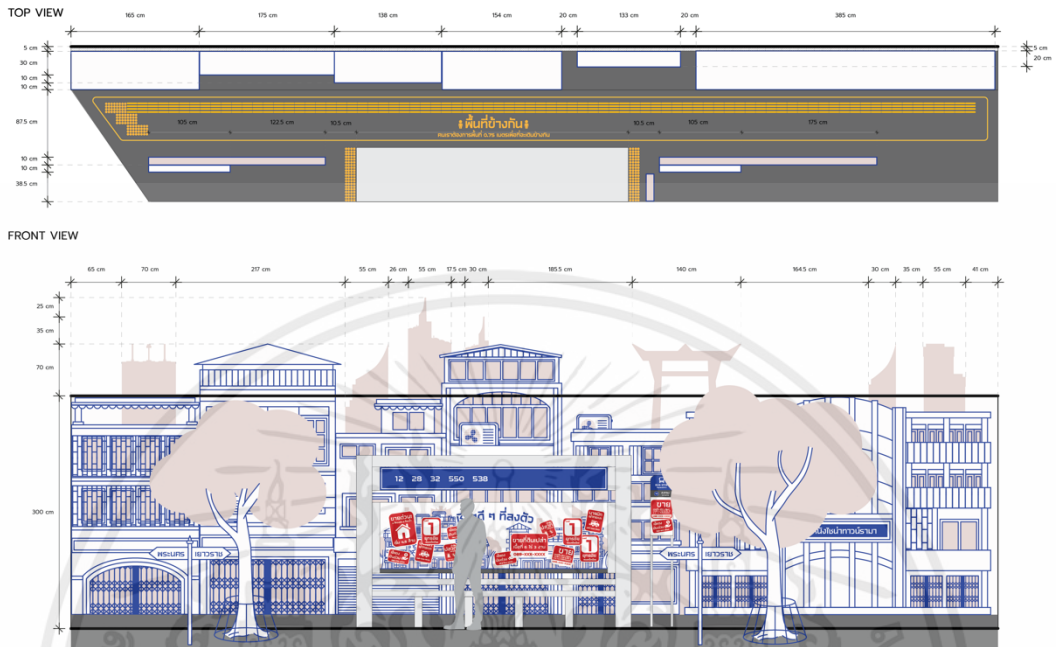

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

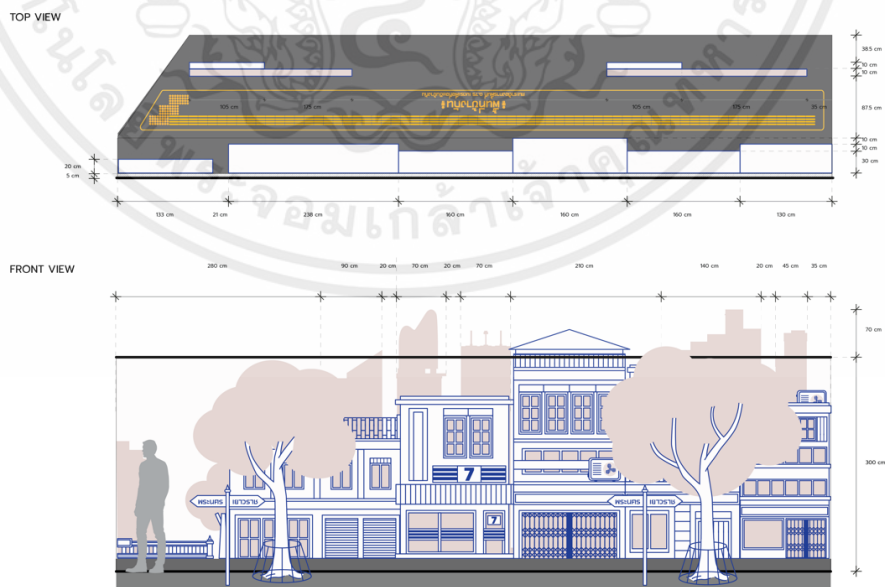
5.4.2 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ

ภาพที่ 5.13 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 1

ที่มา : ณัชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

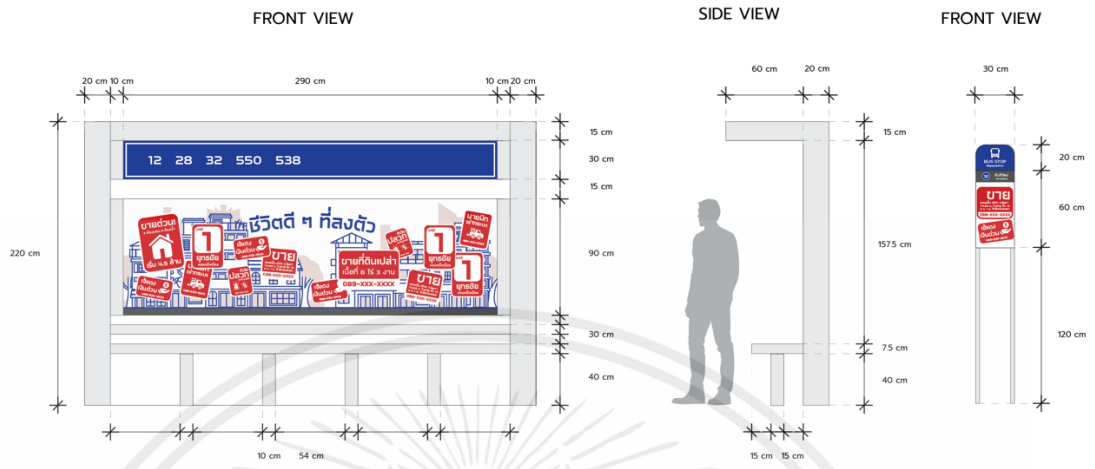
ภาพที่ 5.14 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 2

ที่มา : ณัชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

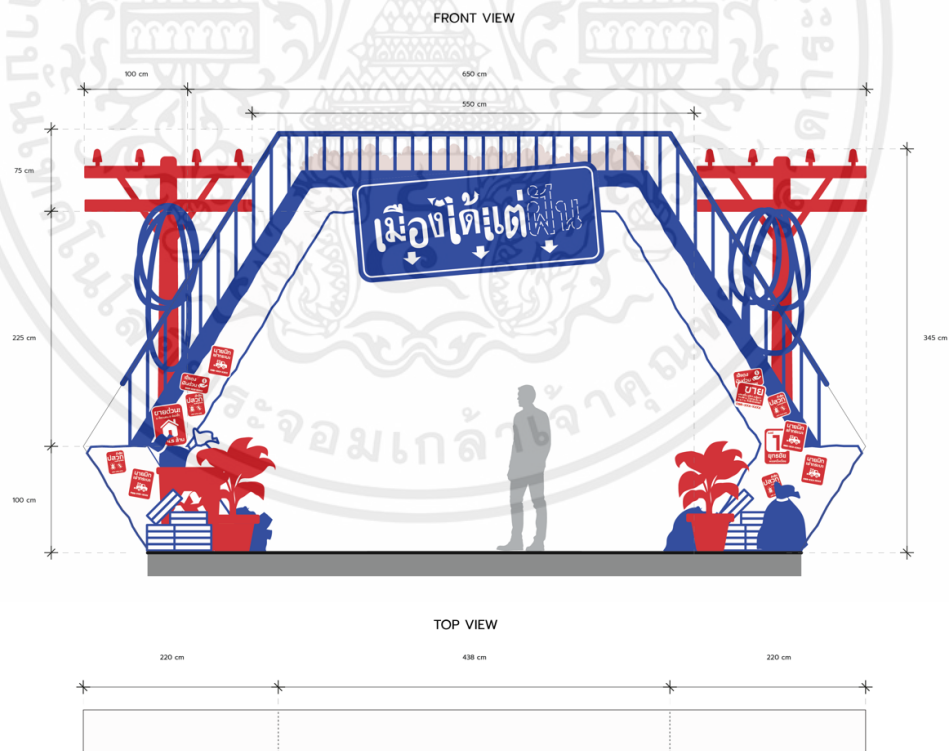
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.15 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 3

ที่มา : ณัชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

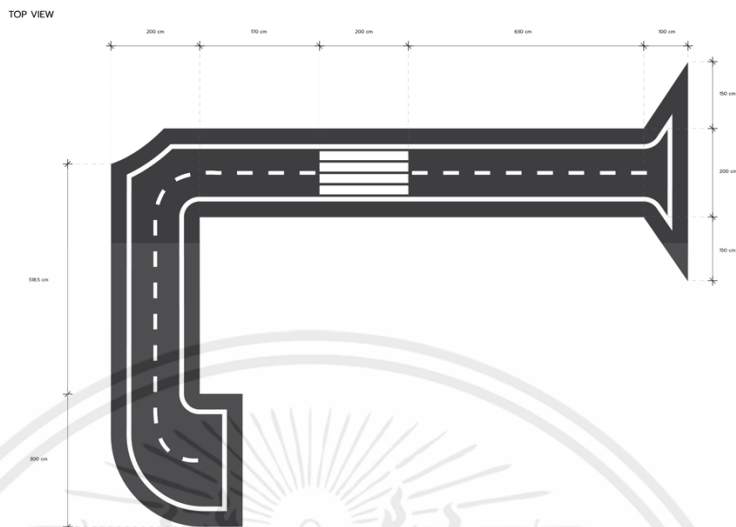
ภาพที่ 5.16 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 4

ที่มา : ณัชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

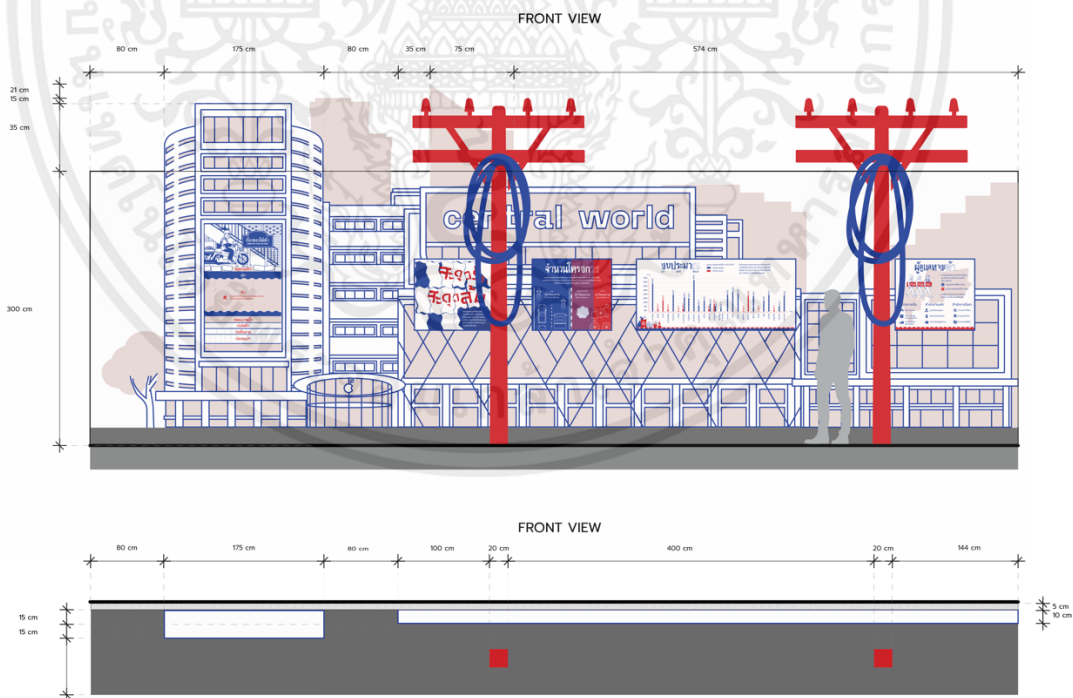
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.17 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 5

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

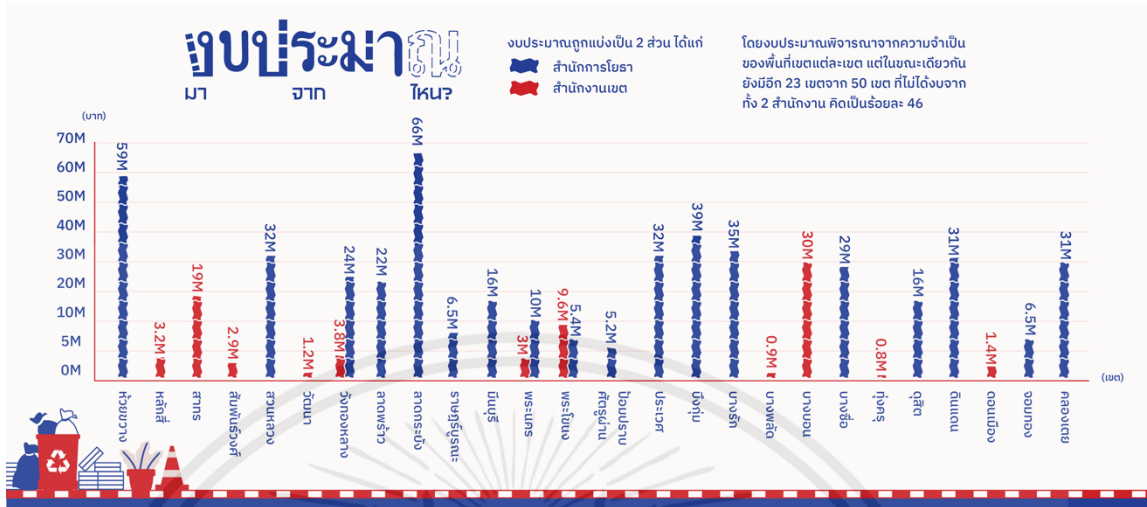
ภาพที่ 5.18 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 6

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

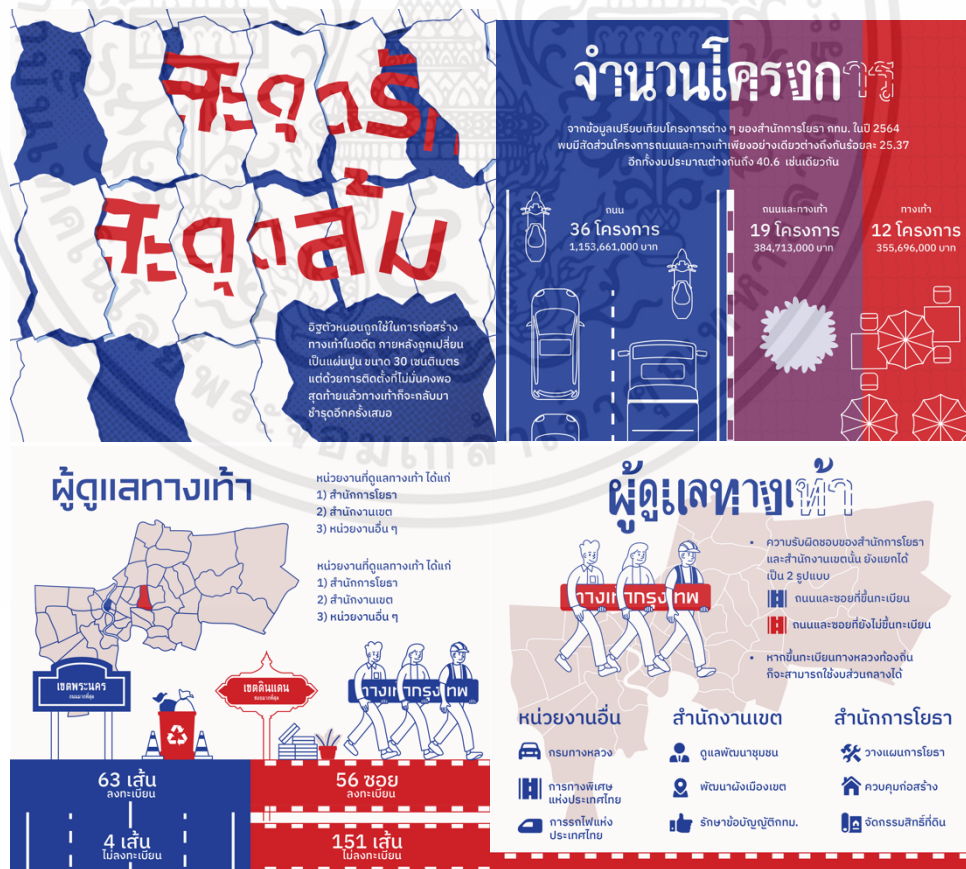
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.19 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 7

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

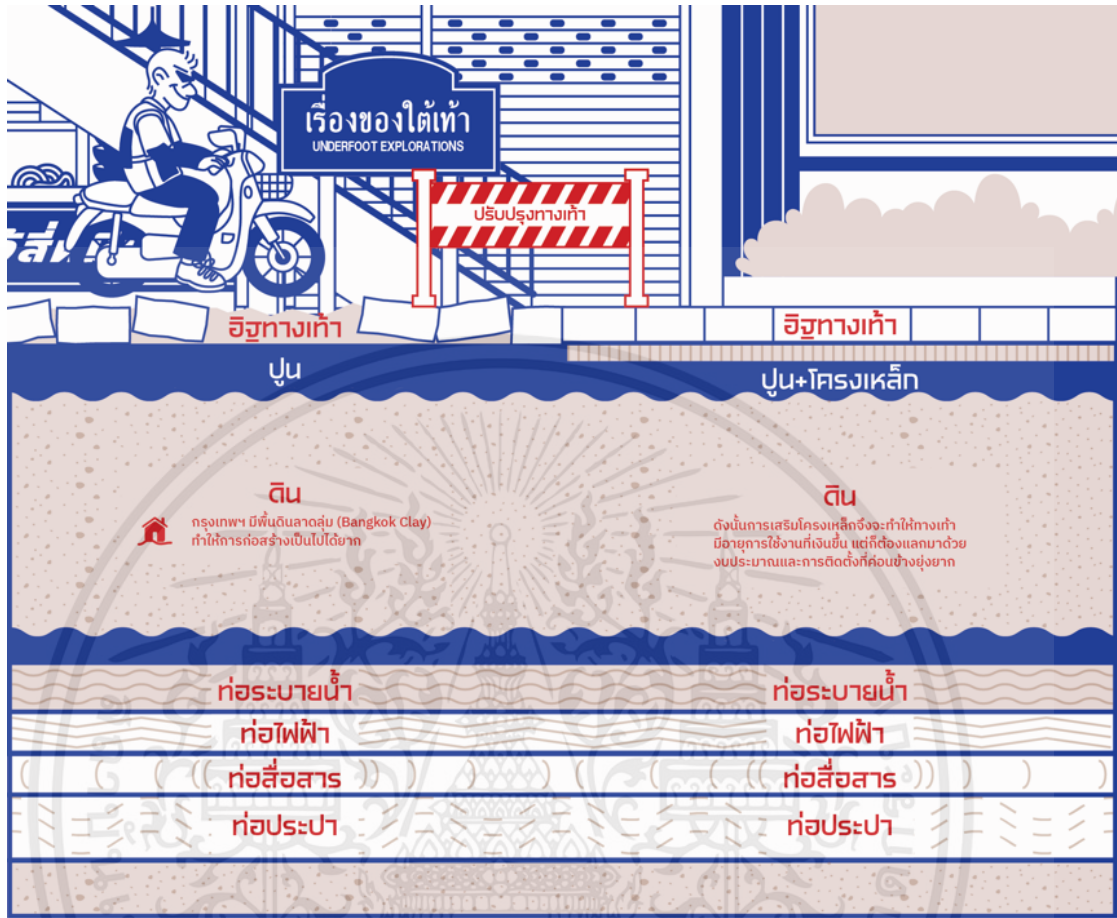
ภาพที่ 5.20 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 8

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.21 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 9

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

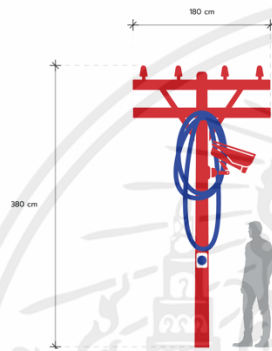
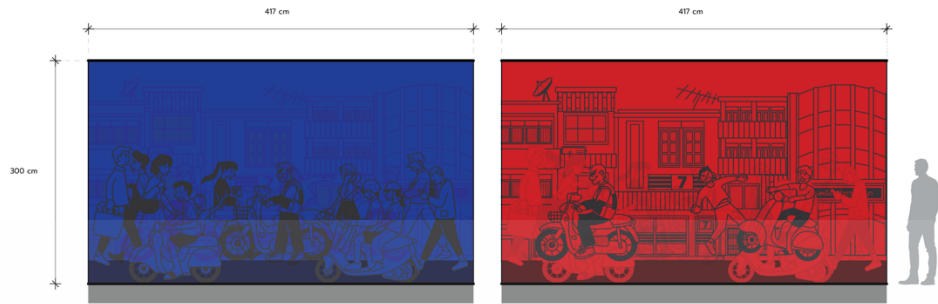
ภาพที่ 5.22 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 10

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

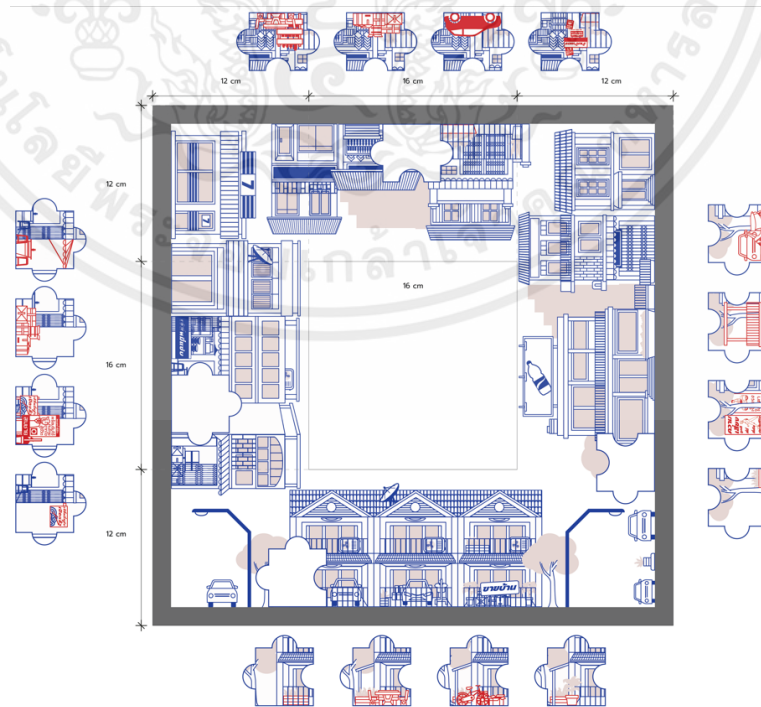
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.23 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 11

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

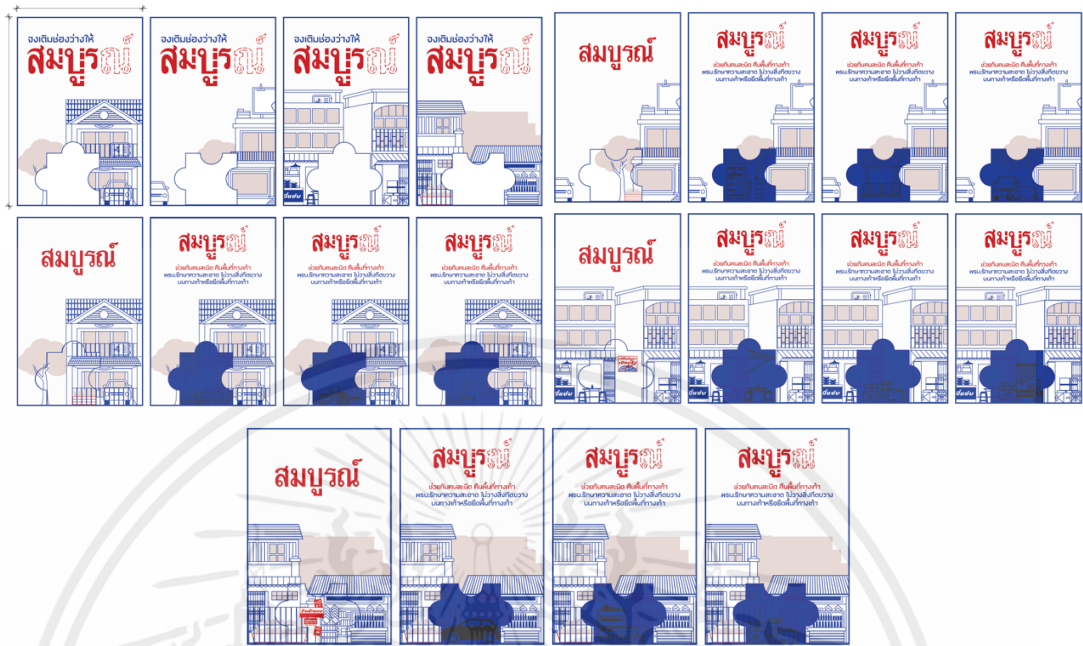
ภาพที่ 5.24 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 12

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

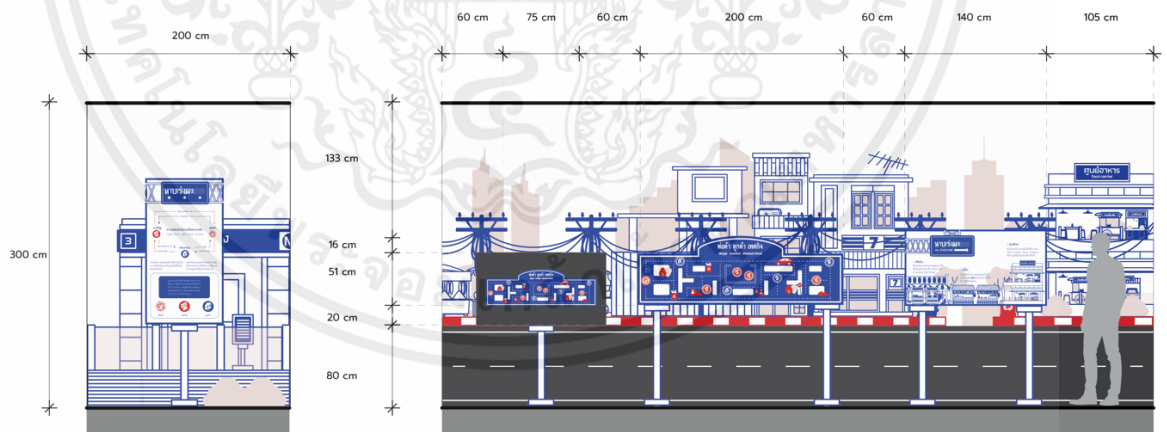
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.25 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 13

ที่มา : ฉัชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

ภาพที่ 5.26 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 14

ที่มา : ฉัชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

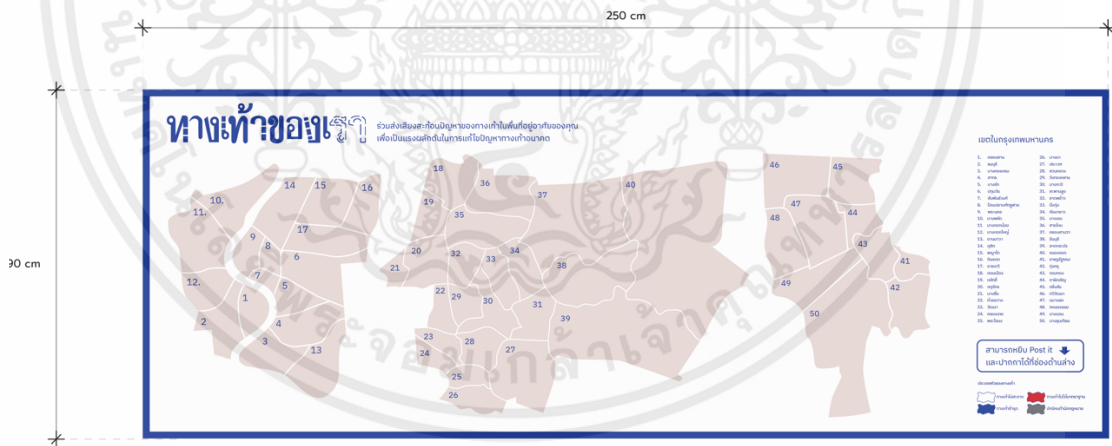
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.29 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 17

ที่มา : ณัชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

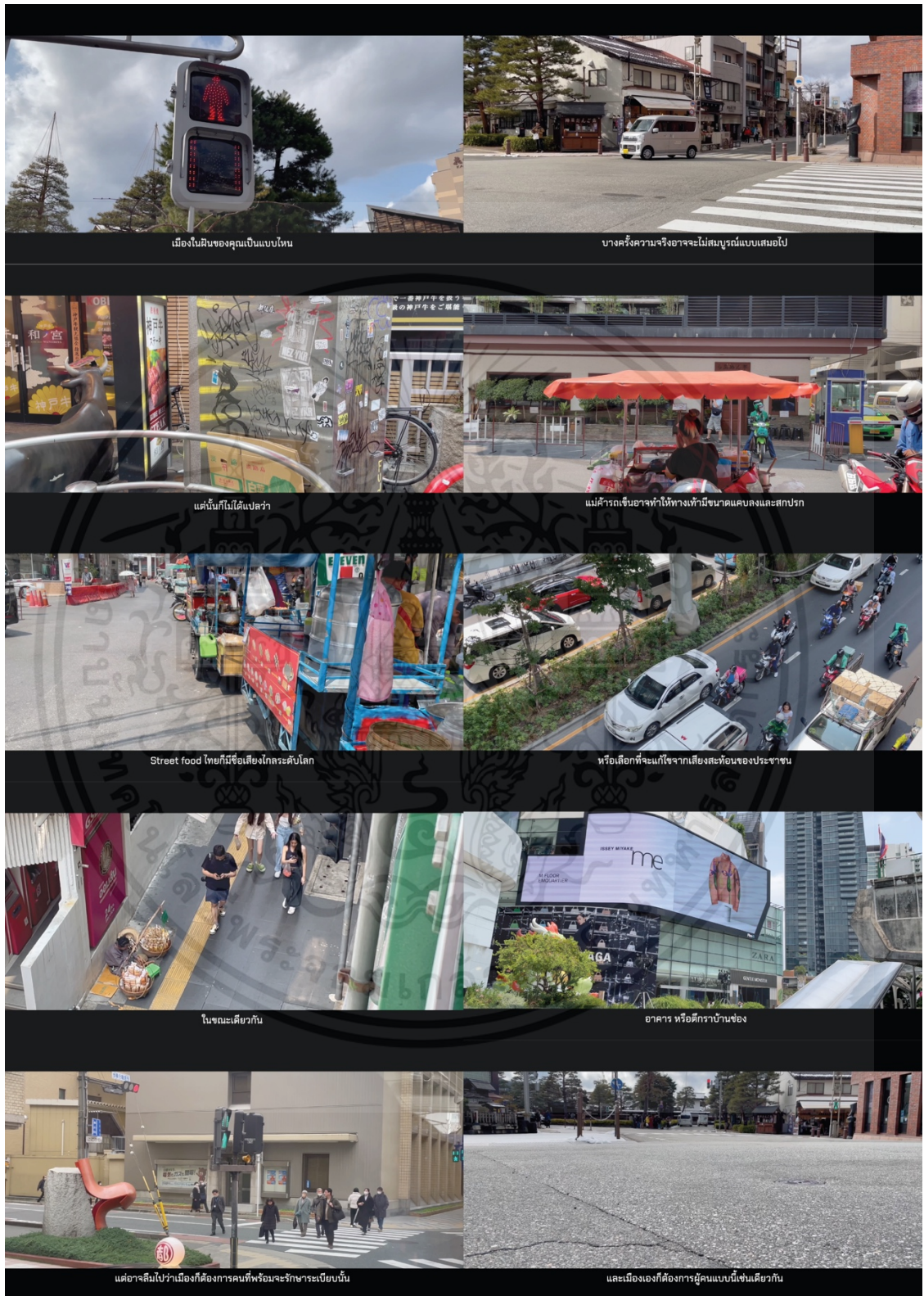
ภาพที่ 5.30 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 18

ที่มา : ณัชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.31 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 19

ที่มา : ฉัชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

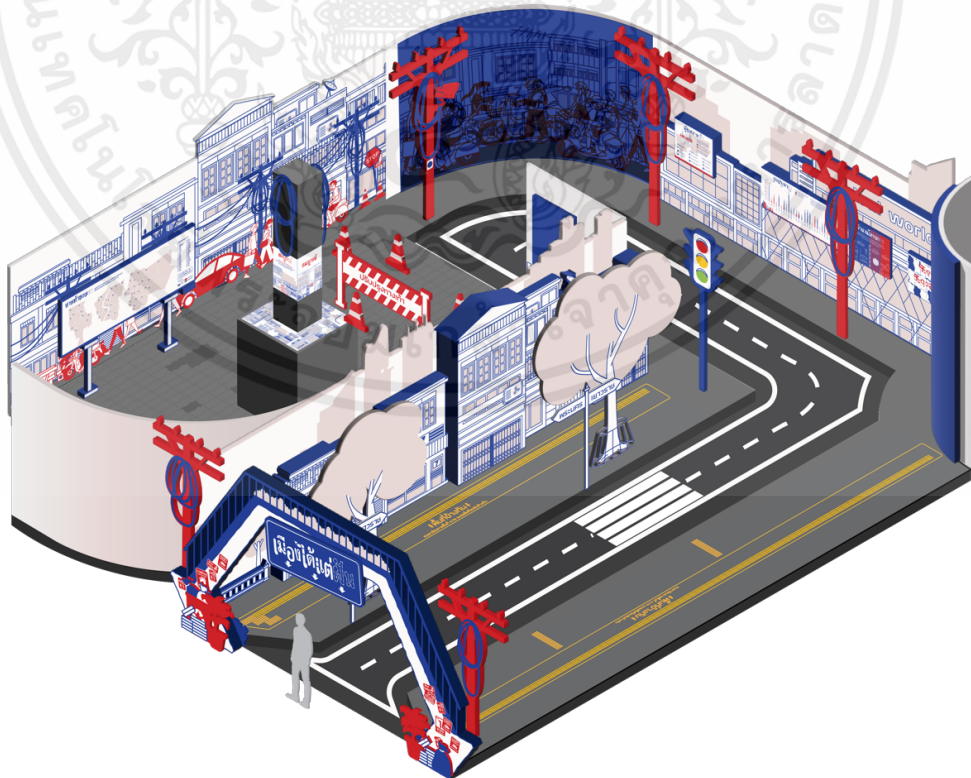
5.5 ภาพสามมิติงานนิทรรศการ

ภาพที่ 5.32 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 20

ที่มา : ณัชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

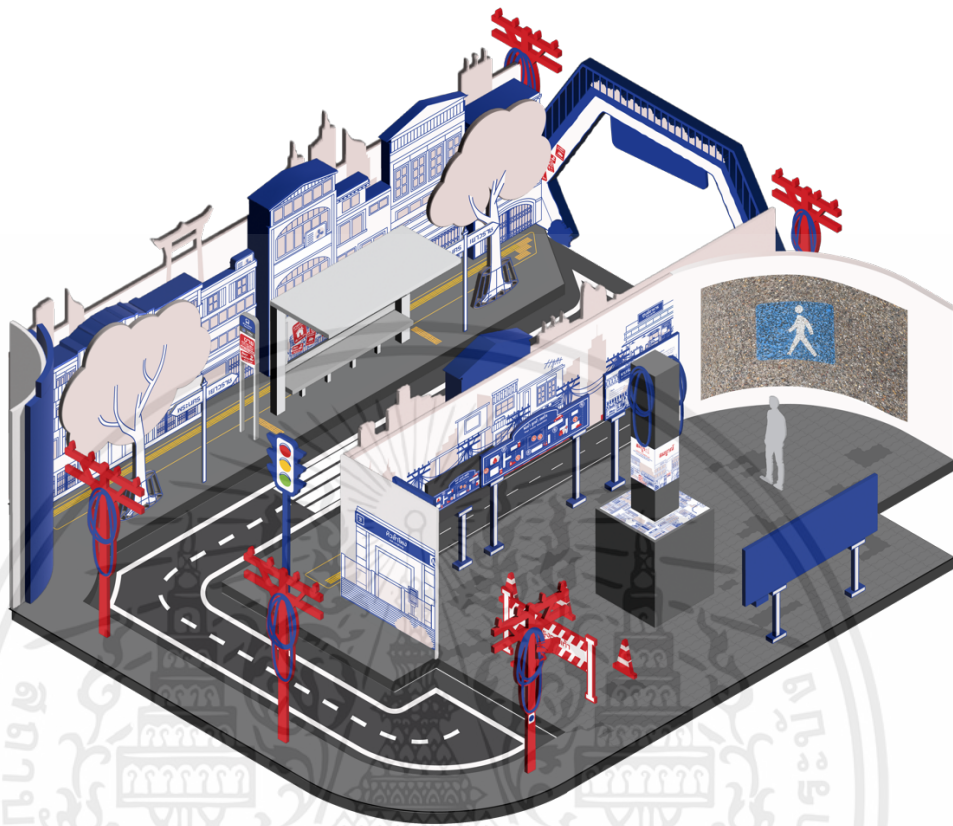
ภาพที่ 5.33 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 21

ที่มา : ณัชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.34 ผลสำเร็จการออกแบบภายในนิทรรศการ 22

ที่มา : ณัฏชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

5.6 การออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์

การออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์ประกอบโปสเตอร์ แผ่นพับ ตั๋ว สติกเกอร์ ของที่ระลึกอะคริลิก และช่องทางการประชาสัมพันธ์ทางออนไลน์ โดยทั้งหมดถูกออกแบบให้เห็นถึงความแตกต่างของเมืองในอุดมคติและเมืองในความเป็นจริง เพื่อเชิญชวนให้ผู้ชมอยากเข้ามาสัมผัสประสบการณ์ของเมืองในจินตนาการ

5.6.1 โปสเตอร์

การออกแบบโปสเตอร์ต้องการสะท้อนภาพของวิถีชีวิตของคนในเมืองได้แต่ฝัน จึงเกิดเป็นแบบร่างทั้ง 3 แบบ หลังจากการปรึกษาและแก้ไขได้นำรูปแบบที่ 1 และ 2 มาร่วมกัน ทำที่สุดจึงออกมาเป็นแบบสำเร็จโปสเตอร์ที่สามารถเชื่อมต่อกันได้ ให้เห็นถึงความแตกต่างของ 2 เมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.35 แบบร่างโปสเตอร์

ที่มา : ฉัชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

ภาพที่ 5.36 แบบสำเร็จโปสเตอร์

ที่มา : ฉัชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

5.6.2 การออกแบบแผนผัง ตัว และสติ๊กเกอร์

โดยนำองค์ประกอบภายในงานนิทรรศการ พร้อมอธิบายแผนผังของงานเพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเรื่องราวภายในงานได้เบื้องต้น ช่วยให้ผู้ชมสามารถประกอบการตัดสินใจหรือเก็บของที่ระลึกได้ โดยทำยี่ห่วยที่สุดแผนผัง ตัว สติ๊กเกอร์ และอะคลิลิกประกอบจะอยู่ในชุดเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.39 แบบสำเร็จอะคลิลิกประกอบ

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

5.6.3 ช่องทางการประชาสัมพันธ์ทางออนไลน์

การออกแบบช่องทางการประชาสัมพันธ์ทางออนไลน์จะนำองค์ประกอบภายในนิทรรศการมาเรียบเรียงใหม่เพิ่มเติม และภาพถ่ายจากการลงพื้นที่จริงมาใช้ในการออกแบบ

ภาพที่ 5.40 แบบสำเร็จช่องทางการประชาสัมพันธ์ทางออนไลน์

ที่มา : ณิชชา วีระจตุพรพันธ์, 2567

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

การออกแบบนิทรรศการเพื่อปัญหาทางเท้าในกรุงเทพมหานคร เป็นนิทรรศการที่ต้องการสะท้อนถึงปัญหาทางเท้าในกรุงเทพมหานครไปจนถึงความปลอดภัยขั้นพื้นฐานของผู้ชม เพื่อให้ผู้ชมได้ตระหนักและเห็นถึงความสำคัญของสิ่ง ๆ ใด ๆ ใ้เท้าอย่างทางเท้าที่เป็นสมบัติสาธารณะที่เราทุกคนใช้ร่วมกัน โดยผู้ชมจะได้มีส่วนร่วมในปฏิสัมพันธ์ภายในงาน ได้ความตื่นตัวในนิทรรศการและได้มีประสบการณ์ร่วมผ่านมุมมองของผู้ใช้ทางเท้าหลายประเภท อีกทั้งข้อมูลความรู้ความเข้าใจถึงโครงทางเท้า งบประมาณต่างๆ เพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้เรียนรู้ถึงการออกแบบนิทรรศการ การออกแบบเรื่องราวโดยใช้ทรานส์มีเดียเพื่อให้ผู้ชมได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย การวางแผนเส้นทางของผู้ชมภายในงาน ตลอดจนการวิเคราะห์และสรุปข้อมูลให้ถ่ายทอดความเข้าใจของบุคคลทั่วไป รวมถึงการออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์ที่สามารถสะท้อนแนวคิดของงานนิทรรศการได้อย่างลงตัว

6.2 ปัญหาและข้อจำกัด

เนื่องจากผู้วิจัยไม่เคยมีประสบการณ์ในการศึกษาการออกแบบนิทรรศการมาก่อน ทำให้ช่วงแรกของการออกแบบเรื่องราวเป็นไปเรื่องที่ยากลำบาก ทำให้ต้องมีการแก้เนื้อหาอยู่หลายครั้ง รวมถึงเส้นทางการเดินของผู้ชมในช่วงแรกค่อนข้างใช้พื้นที่เยอะเกินความจำเป็น

การขึ้นโครงสามมิติในงานนิทรรศการเป็นส่วนที่ยากที่สุดสำหรับผู้วิจัย เนื่องจากผู้วิจัยมีประสบการณ์ขึ้นโครงสามมิติค่อนข้างน้อย รวมถึงรายละเอียดที่ค่อนข้างเยอะ ทำให้ผู้วิจัยได้ทดลองใช้โปรแกรมสามมิติที่หลากหลาย แต่เนื่องจากความผิดพลาดทางเทคนิคทำให้ขึ้นโครงร่างเป็นภาพ Isometric ใน Adobe Illustration แทน

ท้ายที่สุดนี้ทำให้ผู้วิจัยได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาเบื้องต้น ทดลองเทคนิคต่าง ๆ รวมถึงการวางแผนขนาดของงานใหม่เหมาะสมกับตนเอง และการได้เรียนรู้ปรับแก้จากคำแนะนำของคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา ทำให้นิทรรศการนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

6.3 ข้อเสนอแนะ

การออกแบบนิทรรศการเพื่อสะท้อนปัญหาโครงสร้างและพฤติกรรมของคนในสังคม จำเป็นต้องนำเสนอข้อมูลอย่างเป็นกลางความเป็นกลาง ต้องอธิบายถึงหลักการให้เข้าใจง่ายสำหรับคนทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และจำเป็นต้องสะท้อนความคิดของทุกฝ่าย ไม่ตีกรอบทางความคิดของผู้ชม เพื่อให้ผู้ชมสามารถ
ตระหนักถึงประเด็นที่ต้องการจะสื่อสาร ในขณะเดียวกันเนื่องจากเป็นปัญหาของส่วนรวมจึงสามารถพัฒนา
ต่อเป็นกิจกรรมทางสังคมได้หลากหลาย รวมถึงเป็นสื่อกลางระหว่างรัฐและประชาชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- Agenda Team. (17 กุมภาพันธ์ 2564). *ทางเท้าไทย VS ทางเท้าต่างประเทศ สภาพและการจัดการต่างกันตรงไหน*. เรียกใช้เมื่อ พฤศจิกายน 2566 จาก Adenda:
<https://www.agenda.co.th/featured/thai-bangkok-forever-footpath-problems/>
- Harvard Health Publishing. (2022, August 25). *5 Surprising Benefits of Walking*. Retrieved November 2023, from Harvard Health Publishing Harvard Medical:
<https://www.health.harvard.edu/staying-healthy/5-surprising-benefits-of-walking>
- Kom Chad Luek Online. (11 กรกฎาคม 2566). *31 ปีพ.ร.บ. จักรยานขี่บนทางเท้า ปรับ 5,000 ก็ไม่สน ลู่วิ่งเทคโนโลยี AI*. เรียกใช้เมื่อ พฤศจิกายน 2566 จาก Kom Chad Luek Online:
<https://www.komchadluek.net/quality-life/well-structured/553363>
- Laurent, F. (2022). *From Food to Foot: The Energy and Carbon Flows of the Human Body at Walking and Cycling*. Hal Open Science.
- Marcus, L. (2023, October 22). *The Japanese City that Dominates Street Food and No, It's Not Tokyo*. Retrieved November 2023, from CNN Travel:
<https://edition.cnn.com/travel/fukuoka-japan-street-food-yatai-intl-hnk/index.html>
- Osaka Convention & Bureau. (2023). *Let's go to the Cupnoodles Museum Osaka Ikeda*. เรียกใช้เมื่อ ธันวาคม 2023 จาก The Official Osaka Travel Guide: <https://osaka-info.jp/en/special/cupnoodles-museum/>
- Post Today. (6 ธันวาคม 2564). *กทม.ปรับปรุงทางเท้าถ.พระราม1 หวังให้เป็นทางเดินต้นแบบ*. เรียกใช้เมื่อ พฤศจิกายน 2566 จาก Post Today:
<https://www.posttoday.com/politics/669926>
- The Concert. (28 พฤษภาคม 2564). *เมืองนี้ไม่เหงาอีกต่อไป เมื่อไป Art Exhibition : Three Man Down*. เรียกใช้เมื่อ ธันวาคม 2566 จาก The Concert:
<https://www.theconcert.com/news/thai-music/959>
- The Standard. (27 กันยายน 2566). *'คุณทำ เราทุบ' เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เดินหน้าทุบทำลายสิ่งก่อสร้างที่ไม่ได้รับอนุญาต กีดขวางทางเท้า*. เรียกใช้เมื่อ พฤศจิกายน 2566 จาก The
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Standard:

<https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&ved=2ahUKEwiQsNqCuL6CAxUuT2wGH2gCVYQFnoECBAQAw&url=https%3A%2F%2Fthestandard.co%2Fdemolish-unauthorized->

กองกฎหมาย กรมอนามัย. (ม.ป.ป.). *พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535*. กองกฎหมาย กรมอนามัย.

ชัชชาติ สิทธิพันธุ์. (ตุลาคม 2566). *รายงานปัญหาเส้นเลือดฝอย*. เรียกใช้เมื่อ ตุลาคม 2566 จาก สรุปลสถิติการแจ้งปัญหาเส้นเลือดฝอย: <https://share.traffy.in.th/teamchadchart#>

ประชาไท. (ตุลาคม 2565). เรียกใช้เมื่อ ตุลาคม 2566 จาก ประชาไท: <https://prachatai.com/journal/2022/10/100985>

ประชาไท. (29 เมษายน 2565). *สำรวจหาบเร่แผงลอย แหล่งอาหารที่กรุงเทพฯ ทั้งรักทั้งเกลียด*. เรียกใช้เมื่อ พฤศจิกายน 2566 จาก Rocket Media Lab: <https://prachatai.com/journal/2022/04/98377>

ปรีพจน์ นำพบสันติ. (2564). *Liveable Japan ใส่ใจไว้ในเมือง*. Broccoli.

ปิยพัชร์ ภักดี, จิตภา พรยิ่ง, กรกฎ ทองชะโชค. (2566). *การเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของแรงงานนอกระบบ*. มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ดุสชา งามจรัสขกร. (2563). *การเล่าเรื่องในสื่อประสมของนิทรรศการ "ถอทรหัสไทย" ในมิวเซียมสยาม*. พิพิธภัณฑสถานการเรียนรู้.

พรรณี ลีกิจวัฒน์. (2559). *วิธีการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มิน เซอร์วิส ซัพพลาย.

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522. (2543). *กฎกระทรวง ฉบับที่ 55*. กระทรวงมหาดไทย.

มรรยาท อัครจันทโชติ. (2560). *การเล่าเรื่องแบบทรานส์มีเดียกับการสร้างความผูกพันร่วมในการสื่อสารประเด็นทางสังคม*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มิติชนออนไลน์. (2565, ธันวาคม). *ปลดล็อกทางเท้า ศรีปทุมฉีกทม. มุฉนอิรยรสถภำปต์ถ์ ปชช นำร่งเส้นทงสญจรต้นเบบ*. Retrieved ตุลาคม 2566, from มิติชนออนไลน์: https://www.matichon.co.th/local/quality-life/news_3713140

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วณัฐย์ พุฒนาค. (29 เมษายน 2565). *แผงลอยไม่ใช่ศัตรู แนวทางการจัดการแผงลอยที่ไม่ใช่แค่ศูนย์อาหาร (แต่คือมรดกวัฒนธรรมและการพัฒนาเมือง)*. เรียกใช้เมื่อ พฤศจิกายน 2566 จาก City Cracker: <https://citycracker.co/city-design/hawker-center/>
- วิษณุธนา ธารจินตาวงศ์. (2565). *การออกแบบนิทรรศการด้วยแนวคิดการเล่าเรื่องแบบทรานส์มีเดียเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์*. Chulalongkorn University Theses and Dissertations.
- วินัยธรรุขงค์ รอดเจริญ. (2566). *กลวิธีทางภาษาการใช้สททที่นำเสนอภาพตัวแทนของ ผู้ประกอบการหาบเร่แผงลอยในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย*. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ศิริวรรณ สิทธิกา. (31 สิงหาคม 2564). *กรุงเทพฯ ไม่ทรุด ยืนยันอีกครั้งหนึ่งจากนักวิศวกรรมปฐพี*. เรียกใช้เมื่อ พฤศจิกายน 2566 จาก Thairath Plus: <https://plus.thairath.co.th/topic/naturematter/100392>
- สำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร. (ม.ป.ป.). *รายการมาตรฐานทางของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565*. 2565: สำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร.
- สำนักข่าวอิศรา. (12 กุมภาพันธ์ 2565). เรียกใช้เมื่อ ตุลาคม 2566 จาก สำนักข่าวอิศรา: <https://www.isranews.org/article/isranews-scoop/106530-isranews-237.html>
- สำนักข่าวอิศรา. (13 กุมภาพันธ์ 2565). *เปิดหลักออกแบบเกณฑ์สร้างทางเท้า พื้นที่สาธารณะประโยชน์มากกว่ามีไว้แค่เดิน*. เรียกใช้เมื่อ ตุลาคม 2566 จาก สำนักข่าวอิศรา: <https://isranews.org/article/isranews-scoop/106552-isranews-238.html>
- สำนักงานข่าวไทยพีบีเอส. (มิถุนายน 2566). *กทม. ใช้ AI จับ จยย. ขับบนทางเท้า 1 สัปดาห์พบทำผิดกว่า 4 พันคัน*. เรียกใช้เมื่อ ตุลาคม 2566 จาก Thai PBS: <https://www.thaipbs.or.th/news/content/328976>
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (ม.ป.ป.). *พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522*. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (ม.ป.ป.). *พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2544*. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2554). เรียกใช้เมื่อ 2566 ตุลาคม จาก พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน: <https://dictionary.orst.go.th>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักพัฒนามาตรฐาน. (2564). *เกณฑ์และมาตรฐานผังเมืองรวม พ.ศ. 2549*. กรมโยธาธิการและผังเมือง กระทรวงมหาดไทย.

สำนักอำนวยการความปลอดภัยทางหลวง กระทรวงคมนาคม. (2565). *อุบัติเหตุจราจร*.

อดิสร เตชะกิจจาท. (2564). *Calligraphy โลกของศิลปะการออกแบบตัวอักษร ที่อาจเป็นทักษะพิเศษในอนาคต*. เรียกใช้เมื่อ 1 สิงหาคม 2564 จาก a day Bulletin:

<https://adaybulletin.com/know-special-report-calligraphy/60692>

อดิสร อิศรางกูร ณ อยุธยา. (13 กรกฎาคม 2566). *หาบแร่แผงลอยดีเด่น*. เรียกใช้เมื่อ พฤศจิกายน 2566 จาก Thai Publica: <https://thaipublica.org/2023/07/nida-sustainable-move41/>

อรุณสิทธิ์ เหมือนมาตย์. (26 มกราคม 2566). *ถอดบทเรียนการ “จัดระเบียบทางเท้าและหาบแร่แผงลอย” ที่มีประสิทธิภาพของ “สิงคโปร์” กับโมเดล Hawker Center พร้อมตั้งเป้าสืบทอดวัฒนธรรมอาหารท้องถิ่นอย่างยั่งยืน*. เรียกใช้เมื่อ พฤศจิกายน 2566 จาก Salika Knowledge Sharing Space: <https://www.salika.co/2023/01/26/how-singapore-turn-street-food-to-hawker-center/>

อรรวรรณ สุขโข. (27 ตุลาคม 2565). *ขายถาวรในพื้นที่ชั่วคราว ยกระดับคุณภาพชีวิตหาบแร่แผงลอย*.

เรียกใช้เมื่อ พฤศจิกายน 2566 จาก The Active Thai PBS:

<https://theactive.net/read/hawker-stalls/>

อิสรา ชื่นสุขเกษมวงศ์. (2559). *การจัดนิทรรศการศิลปะร่วมสมัย กรณีศึกษา ทรายค์สัมพันธ์*.

แซมมูน ลี. (2561). *ปฏิบัติการทางวัฒนธรรมในการสร้างความเป็นไทยผ่านนิทรรศการของมิวเซียมสยาม*.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวฉัชชา วีระจตุพรพันธ์
วันเดือนปีเกิด	24 ธันวาคม 2542
ที่อยู่	50/97 หมู่บ้านสถาพร ถ.รังสิต-นครนายก ต.บึงยี่โถ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130
การติดต่อ	chatchaminny@gmail.com
ประวัติการศึกษา	2566 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2561 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชินีบน 2558 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร 2555 ประถมศึกษา โรงเรียนปึกอนเฮาส์แยมสอาดรังสิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินความพึงพอใจจากการอบรมการเขียนอักษรวิจิตรชั้นสูง

1 = น้อยที่สุด / 2 = น้อย / 3 = ปานกลาง / 4 = มาก / 5 = มากที่สุด

ประเด็นความคิดเห็น	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	4	5
ด้านวิทยากร					
1. สามารถถ่ายทอดความรู้และสื่อสารได้เข้าใจ					
2. บรรยายเนื้อหาครบถ้วน					
3. เปิดโอกาสให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น					
4. ตอบคำถามได้ตรงประเด็นและชัดเจน					
5. ใช้เวลาในการสอนอย่างเหมาะสม					
6. ความช่วยเหลือของผู้ช่วยสอน					
ด้านการจัดการเรียนรู้					
7. เนื้อหาในการฝึกอบรมตรงกับวัตถุประสงค์					
8. ระยะเวลาในการอบรมมีความเหมาะสม					
9. รูปแบบและวิธีการสอนมีความเหมาะสม					
10. การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์การเรียน - ด้านคุณภาพ					
11. การจัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์การเรียน - ด้านปริมาณ					
12. คุณภาพของสื่อประกอบการสอน					
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
13. ความเหมาะสมของสถานที่อบรม					
14. ความพร้อมของอุปกรณ์ไอทีที่สนับสนุน					
15. ความเหมาะสมและคุณภาพของอาหาร					
16. การบริการของเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการอบรม					
17. ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากการอบรม					
18. สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้ประโยชน์ได้					
19. ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมตรงกับความคาดหวังของท่าน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

--

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้